KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 7.11.2008
KOM(2008) 709 wersja ostateczna

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustalające uprawnienia do połowów na 2009 r. i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

.

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Coroczne rozporządzenie w sprawie uprawnień do połowów stanowi główny instrument polityki ochrony zasobów w ramach wspólnej polityki rybołówstwa. Obejmuje ono ograniczenia połowów oraz ograniczenia nakładu połowowego w związku z planami odbudowy stad oraz planami długoterminowymi, jak również zawiera środki tymczasowe i odstępstwa dotyczące innych aktów prawnych (takich jak rozporządzenie dotyczące środków technicznych, rozporządzenie dotyczące ograniczenia nakładu połowowego odnośnie do gatunków głębinowych itd.).

Komunikat Komisji COM(2008) 331 wersja ostateczna określa podstawę niniejszego wniosku. W stosunku do wielu stad ryb zaleca się całkowite lub możliwie największe ograniczenie połowów. Wiele stad ryb znajduje się poza bezpiecznymi granicami biologicznymi. Pomimo środków ochronnych stosowanych w ramach WPRyb liczba stad zaliczanych do tych zagrożonych kategorii nie ulega zmniejszeniu. Ta analiza potwierdza, że istnieje pilna konieczność wprowadzenia zaostrzonych środków ochronnych w odniesieniu do eksploatowanych stad ryb.

W opinii wydanej przez ICES oraz STECF na 2009 r. ponownie podkreślono zły stan wielu zasobów rybnych w wodach terytorialnych Wspólnoty. Większość stad eksploatuje się w stopniu, który przewyższa poziomy odpowiadające maksymalnemu potencjalnemu połowowi. Eksploatacja wielu stad przekracza poziomy zapobiegawcze, a pewna część stad o kluczowym znaczeniu, łącznie z większością stad dorsza, jest eksploatowana na poziomach odpowiadających bardzo wysokiemu ryzyku niepowodzenia reprodukcji.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 zobowiązuje Komisję do opracowywania corocznego wniosku dotyczącego ograniczeń połowowych i ograniczeń nakładu połowowego w celu zagwarantowania, że rybołówstwo wspólnotowe charakteryzuje się ekologicznym, gospodarczym i społecznym zrównoważeniem.

- **Kontekst ogólny**

Zasoby rybne są często nadmiernie eksploatowane. Rada co roku ustala ograniczenia połowowe, lecz rzeczywisty poziom połowów w wielu przypadkach przewyższa poziom, który gwarantowałby zrównoważony połów. Wynika to z faktu, że ograniczenia połowowe czasami ustala się na poziomach, które są zbyt wysokie, aby mogły zapewnić zrównoważenie, a w pewnych przypadkach z niewystarczającego egzekwowania tych ograniczeń połowowych.

W ostatnich latach w przypadku niektórych łowisk wprowadzono ograniczenia nakładu, tak aby zaostrzyć ograniczenia połowowe; ponadto w odniesieniu do niektórych stad wprowadzono wieloletnie plany odbudowy w celu ustalenia rocznych ograniczeń połowowych w ramach dążenia do zrównoważenia poprzez stopniowe

ograniczanie śmiertelności połowowej.

Brak skutecznej kontroli połowów i nakładu połowowego spowoduje dalsze uszczuplenie zasobów rybnych. Takie uszczuplenie stoi w sprzeczności z celem wspólnej polityki rybołówstwa, który polega na dążeniu do zrównoważonego rybołówstwa we Wspólnocie.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek, wygasają dnia 31 grudnia 2008 r.

- Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Proponowane środki opracowano zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa i są one spójne ze wspólnotową polityką zrównoważonego rozwoju.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

- Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Wniosek uwzględnia konsultacje przeprowadzone z regionalnymi komitetami doradczymi, z Komitetem Doradczym ds. Rybołówstwa i Akwakultury (ACFA - komitet ten składa się z przedstawicieli organizacji branżowych reprezentujących sektor produkcyjny, branżę przetwórczą oraz handel produktami rybołówstwa i akwakultury, a także z przedstawicieli organizacji niebranżowych reprezentujących interesy konsumentów oraz aspekty ochrony środowiska i rozwoju) oraz z Komitetem ds. Rybołówstwa i Akwakultury. Konsultacje przeprowadzono na podstawie komunikatu Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego dotyczącego poprawy konsultacji w zakresie zarządzania rybołówstwem wspólnotowym (COM(2006) 246 wersja ostateczna), który określa zasady tzw. wczesnego prognozowania, oraz na podstawie komunikatu Komisji do Rady dotyczącego uprawnień do połowów na 2009 r. (COM(2008) 331 wersja ostateczna), który zawiera opinie i zamierzenia Komisji w zakresie wniosków w sprawie TAC i kwot, w oczekiwaniu na opinię naukową na temat stanu zasobów w 2009 r.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

Regionalne komitety doradcze kładą nacisk na konieczność zagwarantowania, że wszelkie zmiany w rocznych TAC oraz kwotach będą stopniowe, tak aby zminimalizować nagłe zakłócenia działalności gospodarczej. Jak wynika ze szczegółowego wyjaśnienia wniosku, które zamieszczono poniżej, wniosek uwzględnia zasadę stopniowego dostosowania i ograniczania rocznych zmian w zakresie uprawnień do połowów, o ile nie powoduje to pogorszenia stanu zagrożonych zasobów.

- Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Dziedziny nauki i wiedzy specjalistycznej, których dotyczy wniosek

Biologia rybacka i ekonomika rybacka

Zastosowana metodyka

Konsultacje z niezależną międzynarodową organizacją naukową – ICES, oraz zorganizowanie plenarnego posiedzenia STECF.

Główne organizacje/eksperci, z którymi przeprowadzono konsultacje

- Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES)

- Komitet Naukowo-Techniczny i Gospodarczy ds. Rybołówstwa (STECF)

Streszczenie otrzymanych i wykorzystanych opinii

Nawiązano do pewnych potencjalnie istotnych zagrożeń o nieodwracalnych skutkach. Osiągnięto jednomyślność co do faktu występowania tego typu zagrożeń.

STECF potwierdził, a w niektórych przypadkach rozszerzył, opinię przedstawioną przez ICES.

Sposoby udostępnienia opinii ekspertów

Po formalnym przyjęciu przez Komisję wszystkie sprawozdania STECF są dostępne na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa.

- Ocena skutków

Środki w zakresie ograniczeń połowowych i nakładu połowowego muszą zostać przyjęte przez organy publiczne zgodnie z art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002. Zawarte we wniosku środki, o ile zostaną wdrożone, spowodują ogólne zmniejszenie uprawnień do połowów dla statków wspólnotowych.

Niniejszy wniosek zawiera nie tylko decyzje krótkoterminowe, ale także stanowi część długoterminowego podejścia, dzięki któremu poziom połowów zostanie stopniowo obniżony do poziomów, które zapewnią długotrwałe zrównoważenie.

W krótkoterminowej perspektywie rezultatem podejścia przyjętego we wniosku będzie zmniejszenie TAC, ale uprawnienia do połowów wzrosną wraz z odbudową nadmiernie wyeksploatowanych stad. Przewiduje się, że średnio- i długoterminowe skutki przyjętego podejścia będą miały ograniczony wpływ na środowisko w wyniku zmniejszenia nakładu połowowego, wprowadzonych w sektorze połowów ograniczeń dotyczących liczby statków lub średniego nakładu połowowego w przeliczeniu na statek oraz niezmienionych lub zwiększonych wyładunków.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Wniosek ustanawia ograniczenia połowowe i ograniczenia nakładu połowowego mające zastosowanie do wspólnotowego rybołówstwa, a także do międzynarodowego rybołówstwa, w którym uczestniczą statki wspólnotowe. Wprowadzenie tych ograniczeń zmierza do osiągnięcia celu wspólnej polityki rybołówstwa, który polega na zagwarantowaniu, że połowy są utrzymane na poziomach gwarantujących ekologiczne, gospodarcze i społeczne zrównoważenie.

- **Podstawa prawna**

Artykuł 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002

- **Zasada pomocniczości**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następującego względu.

Wspólna polityka rybołówstwa jest jedną ze wspólnych dziedzin polityki i z tego powodu powinna być wdrażana na podstawie rozporządzeń Rady.

Rozporządzenie Rady, o którym mowa, przydziela państwom członkowskim uprawnienia do połowów, ale państwa członkowskie mają pełną swobodę przydzielania tych uprawnień regionom lub podmiotom gospodarczym według własnego uznania; państwa członkowskie posiadają więc dużą możliwość manewru przy podejmowaniu decyzji związanych z wyborem modelu społeczno-gospodarczego, na którego podstawie przydzielone im uprawnienia do połowów zostaną wykorzystane.

Niniejszy wniosek nie ma żadnych nowych konsekwencji finansowych dla państw członkowskich. Rada przyjmuje niniejsze rozporządzenie co roku i istnieją już publiczne i prywatne środki służące jego wdrażaniu.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następującego względu.

Niniejszy wniosek dotyczy gospodarki rybackiej, którą zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2371/2002 należy realizować na podstawie corocznego rozporządzenia Rady przyjmowanego większością kwalifikowaną.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Wspólnoty.

5. INFORMACJE DODATKOWE

- **Uproszczenie**

Wniosek uwzględnia uproszczenie procedur administracyjnych dla organów publicznych (na szczeblu UE lub krajowym), w szczególności w odniesieniu do wymogów dotyczących przekazywania danych na temat zarządzania nakładem połowowym.

- **Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia**

Niniejszy wniosek dotyczy corocznie przyjmowanego rozporządzenia na 2009 r. i z tego względu nie zawiera klauzuli rewizji.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

W odniesieniu do ograniczeń połowowych i zarządzania nakładem połowowym wniosek jest zgodny z zasadami tzw. wczesnego prognozowania określonymi w komunikacie Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego dotyczącym poprawy konsultacji w zakresie zarządzania rybołówstwem wspólnotowym (COM(2006) 246 wersja ostateczna) oraz z komunikatem Komisji do Rady dotyczącym uprawnień do połowów na 2009 r. (COM(2008) 331 wersja ostateczna), który zawiera opinie i zamierzenia Komisji w zakresie wniosków w sprawie TAC i kwot, w oczekiwaniu na opinię naukową na temat stanu zasobów w 2009 r. Zgodnie z tym komunikatem uprawnienia do połowów w przypadku coraz większej liczby stad, na przykład dorsza, morszczuka, soli, gładzicy i homarca, ustanowiono na podstawie przepisów określonych w odpowiednich planach wieloletnich.

Zgodnie z wczesnym prognozowaniem w ciągu roku prowadzono konsultacje z zainteresowanymi podmiotami i państwami członkowskimi.

Ponadto wniosek jest zgodny z komunikatem Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego dotyczącym wprowadzenia zrównoważenia w rybołówstwie UE przy pomocy podejścia opartego na maksymalnie podtrzymywalnym odłowie (COM(2006) 360 wersja ostateczna), jako że wniosek nie sprzyja zwiększaniu śmiertelności połowowej, gdyż stało by to w sprzeczności ze zobowiązaniem podjętym przez Wspólnotę i państwa członkowskie na Światowym Szczycie w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu dotyczącym utrzymania lub przywrócenia zasobów do poziomów umożliwiających osiągnięcie maksymalnie podtrzymywalnego połowu z zamiarem szybkiego osiągnięcia tego celu w odniesieniu do uszczuplonych zasobów, jeśli to będzie możliwe – najpóźniej w 2015 r.

W odniesieniu do zarządzania nakładem połowowym prowadzono z państwami członkowskimi szczegółowe dyskusje od 2007 r. na temat alternatywnego systemu zarządzania nakładem połowowym opartego na pułapach kilowatodni. Poprzednie rozporządzenie w sprawie uprawnień do połowów (na 2008 r.) utrzymało zarządzanie oparte na liczbie dni na morzu na typ statku posiadającego historyczną bazę połowową na danym łowisku, ale również przewidziało możliwość wprowadzenia alternatywnego

zarządzania nakładem połowowym opartego na pułapach kilowatodni na szczeblu państw członkowskich, co ma na celu bardziej wydajne wykorzystywanie uprawnień do połowów oraz wspieranie działań ochronnych w porozumieniu z sektorem połowów. Jednocześnie postanowiono prowadzić działania na rzecz powszechnego wprowadzenia od 2009 r. zarządzania nakładem połowowym opartego na maksymalnej liczbie kilowatodni przypadającej na grupę narzędzi połowowych. Te uzgodnienia powiązane były z debatą nad skutecznością planu odbudowy zasobów dorsza. W 2008 r. Zjednoczone Królestwo skorzystało z możliwości wprowadzenia alternatywnego zarządzania nakładem połowowym opartego na kilowatodniach w przypadku trawlerów poławiających na Morzu Północnym i wodach na zachód od Szkocji. Niniejszy wniosek zakłada zmianę systemu zarządzania na zarządzanie oparte na kilowatodniach w przypadku wszystkich państw członkowskich, których dotyczy plan odbudowy zasobów dorsza, natomiast w odniesieniu do systemów zarządzania nakładem połowowym w przypadku połowów soli w zachodniej części Kanału La Manche oraz południowych stad morszczuka (załączniki IIB i IIC) zachowano możliwość wprowadzenia takiego systemu w 2009 r. Wprowadzenie pułapów kilowatodni w załączniku IIA prowadzi zarówno do bardziej przejrzystych i skutecznych ograniczeń nakładu połowowego, jak i do zmniejszenia obciążenia administracyjnego, biorąc pod uwagę, że liczba różnych przypadków, do których mają zastosowanie pułapy nakładu, zostanie znacząco zmniejszona.

Wniosek zawiera ograniczenia połowowe uzgodnione w ramach niektórych regionalnych organizacji rybackich. Ograniczenia połowowe i inne zalecenia Organizacji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (SEAFO), Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPFO), Komisji na rzecz Ochrony Tuńczyka Południowego (CCSBT), Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC), Komisji ds. Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR), Komisji Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) oraz Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) zostaną określone na dorocznych posiedzeniach tych organizacji w listopadzie i grudniu 2008 r. TAC dla stad występujących w wodach Grenlandii oraz stad dzielonych z Norwegią nie są jeszcze dostępne, ponieważ oczekuje się na wnioski z konsultacji które zostaną przeprowadzone w listopadzie i grudniu 2008. Te wartości TAC oznaczone są jako *pro memoria* (pm).

Należy również zaznaczyć, że w załączniku II, który dotyczy ograniczeń nakładu połowowego dla statków w kontekście odnowy niektórych stad, w tym dorsza, maksymalny dopuszczalny nakład połowowy (mierzony w dniach przebywania na morzu na statek bądź w kilowatodniach na grupę nakładu połowowego) również oznaczono chwilowo jako pm, ponieważ Komisja nadal analizuje informacje i opinie otrzymane od Komitetu Naukowo-Technicznego i Gospodarczego ds. Rybołówstwa (STECF), dotyczące nakładu oraz tendencji zaobserwowanych w połowach do 2007 r. włącznie). W listopadzie 2008 r. odbędzie się plenarne posiedzenie STECF, po którym na stronie internetowej STECF zostanie udostępnione sprawozdanie końcowe tej organizacji. Metodyka ustalenia ostatecznego nakładu połowowego dla połowów dobijakowatych w obszarach IIIa oraz IV oraz w wodach terytorialnych WE obszaru IIa również jest nadal przedmiotem analizy.

W przypadku zarządzania nakładem połowowym w odniesieniu do zasobów głębinowych Rada przyjęła w grudniu 2006 r. dziesięcioprocentowe zmniejszenie

nakładu połowowego w przypadku gatunków głębinowych w porównaniu z poziomami obowiązującymi w 2005 r. Zmniejszenie to jest jednak niższe niż 35 % wymagane przez Komisję Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC). Niezbędne jest kolejne zmniejszenie wynoszące 10 % w stosunku do tego samego poziomu odniesienia, zmierzające zarówno do wypełnienia zobowiązań międzynarodowych Wspólnoty, jak i do ochrony zasobów, które, jak od kilku lat podkreśla ICES, są niezwykle wrażliwe i wymagają zastosowania natychmiastowej ochrony z powodu bardzo niskiego wskaźnika rozrodu.

Systemy zarządzania w ciągu roku zostają utrzymane w przypadku zasobów żyjących krótko, takich jak sardela w Zatoce Biskajskiej oraz dobijakowate, okowiel i szprot w Morzu Północnym. W tych przypadkach uprawnienia do połowów dla pierwszych miesięcy 2009 r. mogą zostać zweryfikowane w ciągu roku, zgodnie z zaktualizowaną opinią naukową, poprzez rozporządzenia Komisji, które umożliwią szybkie wdrożenie przewidzianych środków zarządzania.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustalające uprawnienia do połowów na 2009 r. i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa[1], w szczególności jego art. 20,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalane z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami[2], w szczególności jego art. 2,

[uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2004 z dnia 26 lutego 2004 r. ustanawiające środki odnowienia zasobów dorsza[3], w szczególności jego art. 6 i 8],

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 811/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające środki dla odnowy zasobów morszczuka północnego[4], w szczególności jego art. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2166/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiające środki służące odnowieniu zasobów morszczuka nowozelandzkiego i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego[5], w szczególności jego art. 4 i 8,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 388/2006 z dnia 23 lutego 2006 r. ustanawiające wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w Zatoce Biskajskiej[6], w szczególności jego art. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 509/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w zachodniej części kanału La Manche[7], w szczególności jego art. 3 i 5,

---

1 Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.
2 Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3.
3 Dz.U. L 70 z 9.3.2004, s. 8.
4 Dz.U. L 150 z 30.4.2004, s. 1.
5 Dz.U. L 345 z 28.12.2005, s. 5.
6 Dz.U. L 65 z 7.3.2006, s. 1.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 676/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. ustanawiające wieloletni plan zarządzania połowami gładzicy i soli w Morzu Północnym[8], w szczególności jego art. 6 i 9,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 zobowiązuje Radę do przyjęcia środków niezbędnych do zapewnienia dostępu do wód i zasobów oraz zrównoważonej działalności połowowej, z uwzględnieniem dostępnych opinii naukowych oraz, w szczególności, sprawozdania opracowanego przez Komitet Naukowo-Techniczny i Gospodarczy ds. Rybołówstwa (STECF).

(2) Na podstawie art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 obowiązkiem Rady jest ustanowienie całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) w podziale na łowiska lub grupy łowisk. Uprawnienia do połowów należy przydzielić państwom członkowskim oraz krajom trzecim zgodnie z kryteriami ustanowionymi w art. 20 tego rozporządzenia.

(3) W celu zapewnienia skutecznego zarządzania TAC oraz kwotami należy ustalić warunki szczegółowe, na podstawie których prowadzi się operacje połowowe.

(4) Aby umożliwić państwom członkowskim zarządzanie statkami pływającymi pod ich banderą, należy ustanowić zasady i pewne procedury w zakresie zarządzania rybołówstwem na szczeblu Wspólnoty.

(5) Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 ustanawia definicje mające znaczenie dla przydziału uprawnień do połowów.

(6) Uprawnienia do połowów należy wykorzystywać zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym w tej dziedzinie, w szczególności z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającym szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie[9], rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2930/86 z dnia 22 września 1986 r. określającym parametry statków rybackich[10], rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1381/87 z dnia 20 maja 1987 r. ustanawiającym szczegółowe zasady dotyczące oznakowania i dokumentacji statków rybackich[11], rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3880/91 z dnia 17 grudnia 1991 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na Północno-Wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych[12], rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa[13], rozporządzeniem Rady (WE) nr 1627/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiającym ogólne przepisy dotyczące specjalnych zezwoleń

---

7 Dz.U. L 122 z 11.5.2007, s. 7.
8 Dz.U. L 157 z 19.6.2007, s. 1.
9 Dz.U. L 276 z 10.10.1983, s. 1.
10 Dz.U. L 274 z 25.9.1986, s. 1.
11 Dz.U. L 132 z 21.5.1987, s. 9.
12 Dz.U. L 365 z 31.12.1991, s. 1.
13 Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

połowowych[14], rozporządzeniem Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich[15], rozporządzeniem Rady (WE) nr 1434/98 z dnia 29 czerwca 1998 r. określającym warunki wyładunku śledzia do celów przemysłowych innych niż bezpośrednie spożycie przez ludzi[16], rozporządzeniem Rady (WE) nr 2347/2002 z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającym szczególne wymagania dostępu oraz warunki z tym związane mające zastosowanie do połowów zasobów głębokowodnych[17], rozporządzeniem Rady (WE) nr 1954/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie zarządzania nakładem połowowym odnoszącym się do niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty[18], rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2244/2003 z dnia 18 grudnia 2003 r. ustanawiającym szczegółowe przepisy dotyczące satelitarnych systemów monitorowania statków[19], rozporządzeniem (WE) nr 423/2004, rozporządzeniem Rady (WE) nr 601/2004 z dnia 22 marca 2004 r. ustanawiającym określone środki kontrolne stosowane wobec działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki[20], rozporządzeniem (WE) nr 811/2004, rozporządzeniem Rady (WE) nr 2115/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. wprowadzającym program odbudowy zasobów halibuta grenlandzkiego w ramach Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku[21], rozporządzeniem (WE) nr 2166/2005, rozporządzeniem (WE) nr 388/2006, rozporządzeniem Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustanawiającym środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych na Morzu Śródziemnym[22], rozporządzeniem (WE) nr 509/2007, rozporządzeniem Rady (WE) nr 520/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiającym niektóre środki techniczne dotyczące ochrony zasobów gatunków masowo migrujących[23], rozporządzeniem (WE) nr 676/2007, rozporządzeniem Rady (WE) nr 1386/2007 z dnia 22 października 2007 r. wprowadzającym program odbudowy zasobów halibuta grenlandzkiego w ramach Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku[24], rozporządzeniem Rady (WE) nr […]/2008 w sprawie upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków krajów trzecich na wody terytorialne Wspólnoty[25] oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr […]/2008 ustanawiającym na lata 2009 i 2010 uprawnienia do połowów dla wspólnotowych statków rybackich dotyczące niektórych głębinowych stad ryb[26].

(7) Należy jasno określić, że przepisy niniejszego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie, jeżeli organizmy morskie złowione podczas operacji połowowych

---

14 Dz.U. L 171 z 6.7.1994, s. 7.
15 Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1.
16 Dz.U. L 191 z 7.7.1998, s. 10.
17 Dz.U. L 351 z 28.12.2002, s. 6.
18 Dz.U. L 289 z 7.11.2003, s. 1.
19 Dz.U. L 333 z 20.12.2003, s. 17.
20 Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 16.
21 Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 3.
22 Dz.U. L 36 z 8.2.2007, s. 6.
23 Dz.U. L 123 z 12.5.2007, s. 3.
24 Dz.U. L 318 z 5.12.2007, s. 1.
25 Dz.U. L […] z […].[…].2008, s.[…].
26 Dz.U. L […] z […].[…].2008, s.[…].

.

prowadzonych wyłącznie w celu badań naukowych poddaje się sprzedaży, przechowywaniu, wystawianiu lub oferowaniu na sprzedaż w dowolnym celu.

(8) Zgodnie z opinią Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) należy utrzymać system służący do zarządzania limitami połowowymi sardeli w obszarze ICES VIII. Komisja powinna ustalić limity połowowe dla stada sardeli w obszarze ICES VIII w świetle informacji naukowych zebranych w pierwszej połowie 2008 r. oraz dyskusji przeprowadzonych w związku z wieloletnim planem odbudowy stada sardeli.

(9) Zgodnie z opinią ICES należy utrzymać i zweryfikować system zarządzania nakładem połowowym dla dobijakowatych w obszarach ICES IIIa i IV oraz w wodach WE obszaru IIa.

(10) W ramach środka przejściowego w świetle najnowszej opinii naukowej przedstawionej przez ICES należy jeszcze bardziej ograniczyć nakład połowowy w odniesieniu do pewnych gatunków głębinowych.

(11) Na mocy art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 obowiązkiem Rady jest ustanowienie warunków związanych z ograniczeniami połowów lub nakładu połowowego. Opinia naukowa wskazuje na fakt, że znaczna część połowów przekraczająca uzgodniony TAC wpływa niekorzystnie na zrównoważenie operacji połowowych. Należy zatem wprowadzić takie warunki, których skutkiem będzie lepsze wdrożenie uzgodnionych uprawnień do połowów.

(12) Podczas dorocznego posiedzenia w 2008 r. Organizacja Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO) przyjęła szereg środków technicznych i kontrolnych. Konieczne jest wprowadzenie tych środków w życie.

(13) [Na XXVI dorocznym posiedzeniu w 2007 r. Komisja ds. Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR) przyjęła odpowiednie limity połowowe w odniesieniu do zasobów dostępnych dla połowów przez dowolnego z członków CCAMLR. CCAMLR zatwierdziła również uczestnictwo statków wspólnotowych w połowach badawczych w odniesieniu do *Dissostichus* spp. na podobszarach FAO 88.1 i 88.2 oraz rejonach 58.4.1, 58.4.2, 58.4.3a) i 58.4.3b) oraz wprowadziła limity połowowe oraz limity przyłowów, jak również pewne środki techniczne, dotyczące odpowiednich rodzajów działalności połowowej. Te ograniczenia oraz środki techniczne również należy stosować.]

(14) [W celu spełnienia zobowiązań międzynarodowych podjętych przez Wspólnotę jako umawiającą się stronę CCAMLR, łącznie z zobowiązaniem do stosowania środków przyjętych przez Komisję CCAMLR, należy stosować TAC przyjęty przez tę komisję w odniesieniu do sezonu 2008-2009 oraz odpowiednie daty graniczne sezonów.]

(15) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzającego dodatkowe warunki dla corocznego zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami[27] niezbędne jest określenie stad, które podlegają różnym środkom w nim ustanowionych.

---

[27] Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3.

(16) Zgodnie z procedurą przewidzianą w umowach lub protokołach w sprawie stosunków w dziedzinie rybołówstwa Wspólnota przeprowadziła konsultacje w sprawie praw połowowych z Norwegią[28], Wyspami Owczymi[29] i Grenlandią[30].

(17) Wspólnota jest umawiającą się stroną wielu regionalnych organizacji ds. rybołówstwa. Te organizacje ds. rybołówstwa zaleciły ustalenie ograniczeń połowowych lub ograniczeń nakładu połowowego oraz innych zasad ochrony pewnych gatunków. Wspólnota powinna zatem wprowadzić takie zalecenia w życie.

(18) Aby zapewnić zgodność z zaleceniem Komisji Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) wydanym w listopadzie 2008 r., należy przyjąć środki ochrony i zarządzania dla gatunków głębinowych w obszarze regulowanym przez NEAFC, zwłaszcza w odniesieniu do poziomów nakładu połowowego.

(19) W 2008 r. zezwolono na stosowanie – pod pewnymi warunkami – alternatywnych systemów zarządzania nakładem opartych na pułapach kilowatodni, w celu późniejszego wprowadzenia takiego systemu jako powszechnie obowiązującego. Powszechne przejście na zarządzanie oparte na pułapach kilowatodni w 2009 r. nastąpi w odniesieniu do ograniczeń nakładu związanych z planem odbudowy zasobów dorsza, a w innych przypadkach zarządzania nakładem zostanie w 2009 r. utrzymany obecny system, obejmujący możliwość dobrowolnego wprowadzenia przez państwo członkowskie systemu opartego na kilowatodniach.

(20) Należy utrzymać pewne przepisy tymczasowe dotyczące wykorzystywania danych z satelitarnego systemu monitorowania statków (VMS) w celu zagwarantowania większej wydajności i skuteczności w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru zarządzania nakładem połowowym.

(21) W odniesieniu do korekty ograniczeń nakładu połowowego dla soli ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 509/2007 powinny zostać ustanowione alternatywne rozwiązania w celu zarządzania nakładem połowowym zgodnie z TAC, jak stanowi art. 5 ust. 2 tego rozporządzenia.

(22) W odniesieniu do korekty ograniczeń nakładu połowowego dla gładzicy i soli ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 676/2007 powinny zostać ustanowione alternatywne rozwiązania w celu zarządzania nakładem połowowym zgodnie z TAC, jak stanowi art. 9 ust. 2 tego rozporządzenia.

(23) Ponadto należy dostosować poziomy dopuszczalnego nakładu w ramach systemu zarządzania w odniesieniu do dorsza w Morzu Północnym, w Cieśninie Skagerrak i zachodniej części Kanału La Manche, w Morzu Irlandzkim i na zachód od Szkocji, a także zasobami morszczuka i homarca w obszarach ICES VIIIc i IXa.

(24) W celu przyczynienia się do zachowania zasobów rybnych należy wdrożyć w 2009 r. pewne środki uzupełniające dotyczące kontroli i warunków technicznych połowów.

---

[28] Dz.U. L 226 z 29.8.1980, s. 48.
[29] Dz.U. L 226 z 29.8.1980, s. 12.
[30] Dz.U. L 172 z 30.6.2007, s. 1.

(25) Uwzględniając oświadczenie Komisji na posiedzeniu Rady Ministrów ds. Rybołówstwa w grudniu 2007 r. oraz w wyniku analizy naukowej i konsultacji z zainteresowanymi podmiotami, oprócz ograniczeń połowowych należy przyjąć środki ochronne w celu regulacji połowów ukierunkowanych i przyłowów w celu ochrony skupisk tarłowych molwy niebieskiej w obszarze ICES VIa.

(26) Badania naukowe wykazały, że praktyki połowowe podczas połowów za pomocą sieci skrzelowych i sieci oplatających w obszarach ICES VIa, VIb, VIIb, VIIc, VIIj, VIIk, VIII, IX, X oraz XII stanowią poważne zagrożenie dla gatunków głębinowych. Jednakże do czasu przyjęcia bardziej trwałych środków należy wprowadzić środki przejściowe umożliwiające prowadzenie takich połowów pod pewnymi warunkami.

(27) [Zgodnie z uzgodnionym protokołem wniosków z konsultacji pomiędzy Wspólnotą Europejską i Norwegią z dnia [..] listopada 2008 r. w pierwszej połowie 2009 r. należy nadal testować środki techniczne służące zwiększeniu selektywności narzędzi ciągnionych w celu zredukowania odrzutów witlinka w Morzu Północnym.]

(28) W celu zagwarantowania zrównoważonej eksploatacji zasobów morszczuka i homarca oraz zmniejszenia ilości odrzutów w obszarach ICES VIIIa, VIIIb oraz VIIId należy zezwolić na wykorzystanie najnowszych osiągnięć w zakresie selektywnych narzędzi połowowych.

(29) Wykorzystanie narzędzi, którymi nie poławia się homarca, powinno być dozwolone w niektórych obszarach ochrony gatunków, gdzie połowy są zabronione.

(30) W świetle zaleceń Komitetu Naukowo-Technicznego i Gospodarczego ds. Rybołówstwa (STECF) niektóre zamknięcia tarlisk śledzia nie są konieczne do zapewnienia zrównoważonej eksploatacji tego gatunku w obszarze ICES VIa.

(31) Należy utrzymać kontrolę wyładunków i przeładunków ryb mrożonych po złowieniu przez statki rybackie krajów trzecich w portach Wspólnoty, zgodnie z zaleceniem NEAFC. W 2008 r. NEAFC zaleciła, aby ponownie umieścić pewną liczbę statków w wykazie statków, które – jak potwierdzono – dokonywały nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów. Należy zapewnić wprowadzenie wymienionego zalecenia do wspólnotowego porządku prawnego.

(32) Aby przyczynić się do ochrony zasobów ośmiornicy, w szczególności ochrony niedojrzałych osobników tego gatunku, należy utrzymać w 2009 r. minimalny wymiar ośmiornicy pochodzącej z wód morskich znajdujących się pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją krajów trzecich i znajdujących się w regionie Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku (CECAF), w oczekiwaniu na przyjęcie rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 850/98.

(33) W świetle opinii STECF połowy przy użyciu włoka rozprzowego zelektryfikowanego powinny być dozwolone pod pewnymi warunkami w 2009 r. w obszarach ICES IVc i IVb w części południowej.

(34) [Na dorocznym posiedzeniu w 2008 r. Międzyamerykańska Komisja ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC) nie przyjęła ograniczeń połowowych dla tuńczyka żółtopłetwego, opastuna oraz tuńczyka bonito; Wspólnota nie jest wprawdzie członkiem IATTC, lecz wprowadzenie tych środków jest konieczne w celu

zapewnienia zrównoważonego zarządzania wspomnianymi zasobami pod jurysdykcją tej organizacji.]

(35) [Na trzecim dorocznym posiedzeniu Komisja ds. Połowów na Zachodnio-Środkowym Pacyfiku (WCPFC) przyjęła ograniczenia nakładu połowowego dla tuńczyka żółtopłetwego, opastuna, tuńczyka bonito, włócznika i tuńczyka białego z południowego Pacyfiku, a także środki techniczne dotyczące traktowania przyłowów. Od stycznia 2005 r. Wspólnota jest członkiem WCPFC. Należy zatem wprowadzić te środki do prawa wspólnotowego, tak aby zapewnić zrównoważone zarządzanie wspomnianymi zasobami pod jurysdykcją tej organizacji.]

(36) Na dorocznych posiedzeniach w 2007 r. i 2008 r. Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) przyjęła szereg zaleceń dotyczących środków technicznych dla niektórych łowisk na Morzu Śródziemnym, jak również program kontroli prowadzonej przez państwa portu, ustanawiający system inspekcji w porcie w celu zwalczania połowów NNN w kontekście specyfiki obszaru GFCM i uniemożliwienia statkom NNN korzystania z portów umawiających się stron GFCM. Aby wnieść wkład do zachowania zasobów rybnych oraz chronić środowisko przed szkodliwymi skutkami rybołówstwa, środki te należy wprowadzić w 2009 r. w oczekiwaniu na przyjęcie rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1967/2006. Uwzględniając określony w prawie wspólnotowym obowiązek dokonywania inspekcji statków prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego oraz aby zagwarantować, że inspekcje wymagane na mocy zalecenia GFCM przyniosą oczekiwane wyniki, należy stosować wyższy odsetek inspekcji niż minimalny odsetek zalecany przez GFCM.

(37) Na dorocznym posiedzeniu w 2008 r. Organizacja ds. Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO) przyjęła limity połowowe dla 2 dodatkowych stad ryb w obszarze objętym Konwencją SEAFO. Należy wprowadzić te środki do prawa wspólnotowego.

(38) [Na dorocznych posiedzeniach w 2007 r. i 2008 r. Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) przyjęła szereg środków zarządzania i kontroli. Należy wprowadzić te środki do prawa wspólnotowego.]

(39) [Podczas trzeciego międzynarodowego posiedzenia dotyczącego utworzenia nowej regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPFO), zorganizowanego w maju 2007 r., przyjęto środki przejściowe zmierzające do uregulowania połowów pelagicznych oraz połowów przydennych na Południowym Pacyfiku. Należy wprowadzić te środki do prawa wspólnotowego.]

(40) [Podczas dorocznego posiedzenia w 2008 r. Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) przyjęła kwoty i dostosowane kwoty odzwierciedlające niedostatecznie wykorzystanie oraz nadmierne wykorzystanie uprawnień do połowów umawiających się stron ICCAT. ICCAT przyjęła również techniczny środek na rzecz ochrony śródziemnomorskiego włócznika w 2009 r. Przyjęcie tego środka jest konieczne do wsparcia ochrony zasobów rybnych.]

(41) W celu zagwarantowania prawidłowego rozliczania połowów błękitka prowadzonych przez statki krajów trzecich na wodach terytorialnych Wspólnoty należy utrzymać zaostrzone przepisy kontrolne dotyczące takich statków.

(42) Od stycznia 2007 r. Wspólnota jest współpracującym podmiotem niezrzeszonym w Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (CCSBT). Konwencja ustanawiająca tę Komisję zapewnia ramy ściślejszej współpracy międzynarodowej na rzecz zapewnienia ochrony i optymalnego wykorzystania zasobów tuńczyka południowego. Jako współpracujący podmiot niezrzeszony Wspólnota zobowiązana jest do wprowadzania środków przyjmowanych przez CCSBT. Na dorocznym posiedzeniu w 2008 r. CCSBT przyjęła limity połowowe dla statków wspólnotowych w odniesieniu do zasobów rybnych podlegających Konwencji CCSBT. Należy wprowadzić te środki do prawa wspólnotowego.

(43) Uwzględniając art. 6 ust. 9 Aktu przystąpienia z 2003 r. Wspólnota jest odpowiedzialna za zarządzanie umowami w dziedzinie rybołówstwa zawieranymi przez nowe państwa członkowskie z krajami trzecimi. Od 1994 r. Polska jest członkiem Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami mintaja w centralnej części Morza Beringa. Na dorocznym posiedzeniu w 2008 r. konwencja przyjęła środki zarządzania i ochrony w odniesieniu do zasobów mintaja w centralnej części Morza Beringa. Należy wprowadzić te środki do prawa wspólnotowego.

(44) W celu zapewnienia utrzymania rybakom wspólnotowym oraz uniknięcia zagrożeń dla zasobów i wszelkich ewentualnych trudności w związku z wygaśnięciem rozporządzenia Rady (WE) nr 40/2008 z dnia 16 stycznia 2008 r. ustalającego uprawnienia do połowów na 2008 r. i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe[31], ważne jest otworzenie połowów z dniem 1 stycznia 2009 r. i utrzymanie w styczniu 2009 r. obowiązywania niektórych przepisów wspomnianego rozporządzenia. Z uwagi na pilność tej sprawy konieczne jest odstąpienie od sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w tytule I art. 3 Protokołu w sprawie roli parlamentów państw członkowskich w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie,

---

[31] Dz.U. L 19 z 23.1.2008, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I
Zakres i definicje

Artykuł 1
Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia uprawnienia do połowów na 2009 r. w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb oraz związane z nimi warunki, na podstawie których takie uprawnienia do połowów można wykorzystać.

Ponadto ustanawia ono pewne ograniczenia nakładu połowowego oraz związane z nimi warunki na styczeń 2010 r., a w odniesieniu do pewnych stad występujących w rejonie Antarktyki ustanawia uprawnienia do połowów oraz warunki szczegółowe na okresy określone w załączniku IE.

Artykuł 2
Zakres stosowania

1. O ile nie przewidziano inaczej, niniejsze rozporządzenie stosuje się do:

   a) wspólnotowych statków rybackich (zwanych dalej „statkami wspólnotowymi"); oraz

   b) statków rybackich pływających pod banderą krajów trzecich oraz zarejestrowanych w tych krajach (zwanych dalej „statkami rybackimi krajów trzecich"), przebywających na wodach terytorialnych Wspólnoty (zwanych dalej „wodami WE").

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 przepisy niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem pkt 4.2 załącznika III oraz przypisu 1 do załącznika XI, nie mają zastosowania do operacji połowowych prowadzonych wyłącznie w celu badań naukowych prowadzonych za pozwoleniem i pod zwierzchnictwem państwa członkowskiego bandery i o których z wyprzedzeniem powiadomiono Komisję i państwa członkowskie, do których należą wody, gdzie przeprowadza się wspomniane badania. Państwa członkowskie prowadzące operacje połowowe w celu badań naukowych informują Komisję, państwa członkowskie, do których należą wody, gdzie przeprowadza się badania, ICES oraz STECF o wszystkich połowach będących wynikiem takich operacji połowowych.

Artykuł 3
Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia, poza definicjami określonymi w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, stosuje się następujące definicje:

a) „całkowite dopuszczalne połowy” (TAC) oznaczają ilość ryb, która może zostać odłowiona i wyładowana co roku w ramach każdego stada;

b) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Wspólnocie, państwom członkowskim lub krajom trzecim;

c) „wody międzynarodowe” oznaczają wody znajdujące się poza obszarem zwierzchnictwa lub jurysdykcji jakiegokolwiek państwa.

Artykuł 4
Obszary połowowe

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące określenia obszarów:

a) obszary ICES (Międzynarodowa Rada Badań Morza) określono w rozporządzeniu (EWG) nr 3880/91;

b) „Cieśnina Skagerrak” oznacza obszar ograniczony od zachodu linią biegnącą od latarni morskiej Hantsholm do latarni morskiej Lindesnes oraz od południa linią biegnącą od latarni morskiej Skagen do latarni morskiej Tistlarna, a stamtąd do najbliżej położonego punktu na wybrzeżu Szwecji;

c) „Cieśnina Kattegat” oznacza obszar ograniczony od północy linią biegnącą od latarni morskiej Skagen do latarni morskiej Tistlarna, a stamtąd do najbliżej położonego punktu na wybrzeżu Szwecji, a od południa ograniczony linią biegnącą od Hasenøre do Gnibens Spids, od Korshage do Spodsbjerg oraz od Gilbjerg Hoved do Kullen;

d) „Zatoka Kadyksu” oznacza część obszaru ICES IXa na wschód od 7º23'48"W;

e) obszar GFCM (Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego) określono w decyzji Rady 98/416/WE z dnia 16 czerwca 1998 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Generalnej Komisji ds. Łowisk w Basenie Morza Śródziemnego[32];

f) obszary CECAF (Środkowo-Wschodni Atlantyk lub główny obszar połowowy FAO 34) określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2597/95 z dnia 23 października 1995 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na niektórych obszarach, innych niż Atlantyk Północny, danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych[33];

g) „obszar objęty Konwencją NEAFC” oznacza wody określone w art. 1 konwencji załączonej do decyzji Rady 81/608/EWG z dnia 13 lipca 1981 r. dotyczącej zawarcia Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku[34];

h) „obszar podlegający regulacji NEAFC” oznacza wody obszaru objętego Konwencją NEAFC, niepodlegające jurysdykcji umawiających się stron Konwencji NEAFC;

---

32 Dz.U. L 190 z 4.7.1998, s. 34.
33 Dz.U. L 270 z 13.11.1995, s. 1.
34 Dz.U. L 227 z 12.8.1981, s. 21.

i) obszary NAFO (Organizacja Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku) określono w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2018/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. w sprawie przekazywania danych statystycznych dotyczących połowów i działalności rybackiej przez państwa członkowskie dokonujące połowów na Atlantyku Północno-Zachodnim[35];

j) „obszar podlegający regulacji NAFO" oznacza część obszaru Konwencji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO), niepodlegający zwierzchnictwu ani jurysdykcji państw przybrzeżnych;

k) obszary SEAFO (Organizacja ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku) określono w decyzji Rady 2002/738/WE z dnia 22 lipca 2002 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi w południowo-wschodnim Oceanie Atlantyckim[36];

l) obszar ICCAT (Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego) określono w decyzji Rady 86/238/EWG z dnia 9 czerwca 1986 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego, zmienionej Protokołem załączonym do Aktu Końcowego Konferencji Pełnomocników Państw – Stron Konwencji, podpisanego w Paryżu dnia 10 lipca 1984 r.[37];

m) obszary CCAMLR (Konwencja o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki) określono w rozporządzeniu (WE) nr 601/2004;

n) obszar IATTC (Międzyamerykańska Komisja ds. Tuńczyka Tropikalnego) określono w decyzji Rady 2006/539/WE z dnia 22 maja 2006 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji na rzecz wzmocnienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r.[38];

o) obszar IOTC (Komisja ds. Tuńczyka na Ocenie Indyjskim) określono w decyzji Rady 95/399/WE z dnia 18 września 1995 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Umowy o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim[39];

p) „obszar SPFO" (Regionalna Organizacja Zarządzania Połowami na Południowym Pacyfiku) oznacza obszar pełnomorski na południe od równika, na północ od obszaru objętego Konwencją CCAMLR, na wschód od obszaru objętego Konwencją SIOFA zgodnie z decyzją Rady nr 2006/496/WE z dnia 6 lipca 2006 r. sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego[40] oraz na zachód od obszarów połowowych znajdujących się pod jurysdykcją państw Ameryki Południowej;

---

35 Dz.U. L 186 z 28.7.1993, s. 1.
36 Dz.U. L 234 z 31.8.2002, s. 39.
37 Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 33.
38 Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 22.
39 Dz.U. L 236 z 5.10.1995, s. 24.
40 Dz.U. L 196 z 18.7.2006, s. 14.

q) obszar WCPFC (Konwencja w sprawie połowów na Zachodnio-Środkowym Pacyfiku) określono w decyzji Rady 2005/75/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku[41];

r) „obszar pełnomorski Morza Beringa" oznacza obszar pełnomorski Morza Beringa leżący poza obszarem 200 mil morskich od linii podstawowych, od których mierzy się szerokość wód terytorialnych państw przybrzeżnych leżących nad Morzem Beringa.

ROZDZIAŁ II
Uprawnienia do połowów oraz związane z nimi warunki w odniesieniu do statków wspólnotowych

Artykuł 5
Limity połowowe i przydziały

1. Limity połowowe dla statków wspólnotowych na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w pewnych obszarach innych niż wody terytorialne Wspólnoty, a także podział tych limitów połowowych między państwa członkowskie oraz warunki dodatkowe zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96 określono w załączniku I.

2. Niniejszym zezwala się statkom wspólnotowym na dokonywanie połowów w granicach kwoty określonej w załączniku I na wodach, na których jurysdykcję w zakresie rybołówstwa sprawują Wyspy Owcze, Grenlandia, Islandia i Norwegia oraz na wodach obszaru połowowego wokół Jan Mayen, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 11, 20 oraz 21.

3. Komisja ustala limity połowowe w odniesieniu do połowów dobijakowatych w obszarach ICES IIIa i IV oraz w wodach WE obszaru ICES IIa zgodnie z przepisami określonymi w pkt 6 załącznika IID.

4. Z chwilą ustanowienia TAC w odniesieniu do gromadnika Komisja ustala dostępne dla Wspólnoty limity połowowe w odniesieniu do gromadnika w wodach Grenlandii obszarów ICES V oraz XIV, wynoszące 7,7 % TAC w odniesieniu do gromadnika.

5. Limity połowowe zasobów okowiela w obszarze ICES IIIa i w wodach WE obszarów ICES IIa i IV oraz zasobów szprota w wodach WE obszarów ICES IIa i IV mogą zostać zmienione przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, w świetle informacji naukowych zebranych w pierwszej połowie 2009 r.

6. Komisja może ustalić limity połowowe dla stada sardeli w obszarze ICES VIII zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, w świetle informacji naukowych zebranych w pierwszej połowie 2009 r.

---

[41] Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 1.

7. Wskutek przeglądu stanu stada okowiela zgodnie z ust. 5 limity połowowe dla stada witlinka w obszarze ICES IIIa i IV oraz wodach WE obszaru ICES IIa i dla stada plamiaka w obszarze ICES IIIa oraz wodach WE obszarów ICES IIIb, IIIc i IIId oraz w obszarze ICES IV i wodach WE obszaru ICES IIa mogą zostać zmienione przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, celem uwzględnienia przyłowów przemysłowych okowiela.

Artykuł 6
Gatunki objęte zakazem połowów

Statkom wspólnotowym zabrania się dokonywania połowów, zatrzymywania na statku, przeładowywania oraz wyładowywania następujących gatunków na wszystkich wodach terytorialnych Wspólnoty i wodach nienależących do Wspólnoty:

– żarłacz olbrzymi (*Cetorhinus maximus*),

– żarłacz biały (*Carcharodon carcharias*).

Artykuł 7
Przepisy szczególne dotyczące przydziałów

1. Przydział uprawnień do połowów dla państw członkowskich określony w załączniku I nie stanowi uszczerbku dla:

   a) wymian dokonywanych na mocy art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;

   b) ponownych przydziałów dokonywanych na mocy art. 21 ust. 4, art. 23 ust. 1 i art. 32 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, na mocy art. 23 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 lub na mocy art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr […]/2008;

   c) dodatkowych wyładunków dozwolonych na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96;

   d) ilości zatrzymanych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96;

   e) potrąceń dokonywanych na mocy art. 5 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

2. Do celów zatrzymywania kwot, które mają zostać przeniesione na 2010 r., stosuje się art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96, w drodze odstępstwa od tego rozporządzenia, w odniesieniu do wszystkich stad objętych analitycznymi TAC.

Artykuł 8

Limity nakładu połowowego oraz związane z nimi warunki zarządzania zasobami

1. Od dnia 1 lutego 2009 r. do dnia 31 stycznia 2010 r. ograniczenia nakładu połowowego oraz związane z nimi warunki określone w:

   a) załączniku IIA stosuje się do zarządzania pewnymi stadami w Cieśninie Kattegat, Cieśninie Skagerrak i obszarach ICES IV, VIa, VIIa, VIId, VIIe–k oraz wodach WE obszaru ICES IIa oraz Vb;

   b) załączniku IIB stosuje się do zarządzania stadami morszczuka i homarca w obszarach ICES VIIIc i IXa, z wyjątkiem Zatoki Kadyksu;

   c) załączniku IIC stosuje się do zarządzania stadem soli w obszarze ICES VIIe;

   d) załączniku IID stosuje się do zarządzania stadami dobijakowatych w obszarach ICES IIIa i IV oraz wodach WE obszaru ICES IIa.

2. W okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 stycznia 2009 r. w odniesieniu do stad wymienionych w ust. 1 nadal obowiązuje nakład połowowy i związane z nim warunki określone w załącznikach IIA, IIB, IIC oraz IID do rozporządzenia (WE) nr 40/2008.

3. Komisja ustala nakład połowowy na 2009 r. w odniesieniu do połowów dobijakowatych w obszarach ICES IIIa i IV oraz wodach WE obszaru ICES IIa zgodnie z zasadami określonymi w pkt 4 i 5 załącznika IID.

4. Państwa członkowskie gwarantują, że poziomy nakładu połowowego na 2009 r., mierzone w kilowatodniach spędzonych poza portem, dla statków posiadających zezwolenia na połowy dalekomorskie nie przekraczają 65 % średniego rocznego nakładu połowowego wykorzystanego przez statki danego państwa członkowskiego w 2003 r. podczas rejsów, w trakcie których statki te były w posiadaniu zezwolenia na połowy dalekomorskie lub w trakcie których złowiono gatunki głębinowe wymienione w załączniku I i II do rozporządzenia (WE) nr 2347/2002. Niniejszy ustęp stosuje się tylko do rejsów połowowych, podczas których złowiono ponad 100 kg gatunków głębinowych innych niż argentyna wielka.

Artykuł 9

Warunki wyładunku połowów i przyłowów

1. Ryby pochodzące ze stad, dla których ustalono limity połowowe, są zatrzymywane na statku lub wyładowywane wyłącznie, jeżeli:

   a) połowów dokonały statki państwa członkowskiego posiadającego określoną kwotę, która nie została wykorzystana; lub

   b) połowy stanowią część udziału wspólnotowego, którego nie przydzielono państwom członkowskim w ramach kwot i który nie został wykorzystany.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 następujące gatunki ryb mogą zostać zatrzymane na statku i wyładowane nawet jeżeli dane państwo członkowskie nie posiada żadnych kwot lub jeżeli kwoty bądź udziały zostały wykorzystane:

a) gatunki, inne niż śledź i makrela, w przypadku gdy:

(i) zostały złowione z innymi gatunkami, a połowów dokonano sieciami, których rozmiar oczek jest mniejszy niż 32 mm zgodnie z przepisami art. 4 rozporządzenia (WE) nr 850/98; oraz

(ii) połowy nie są sortowane ani na statku, ani przy wyładunku;

lub

b) makrele, w przypadku gdy:

(i) zostały złowione z ostrobokami lub sardynkami;

(ii) masa makreli nie przekracza 10 % całkowitej masy makreli, ostroboków oraz sardynek na statku, oraz

(iii) połowy nie są sortowane ani na statku, ani przy wyładunku.

3. Wszystkie wyładunki są wliczane do kwoty lub, jeśli udział wspólnotowy nie został rozdzielony między państwa członkowskie w ramach kwot, do udziału wspólnotowego, z wyjątkiem połowów dokonanych na podstawie przepisów ust. 2.

4. Określenia udziału procentowego przyłowów oraz postępowania z nimi dokonuje się zgodnie z przepisami art. 4 i 11 rozporządzenia (WE) nr 850/98.

Artykuł 10

Niesortowane wyładunki w obszarach ICES IIIa, IV i VIId oraz wodach WE obszaru ICES IIa

1. Artykułu 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1434/98, dotyczącego zakazu zatrzymywania na statku śledzia w pewnych okolicznościach, nie stosuje się do śledzi złowionych w obszarach ICES IIIa, IV i VIId oraz wodach WE obszaru ICES IIa.

2. Jeśli limity połowowe danego państwa członkowskiego w odniesieniu do śledzia w obszarach ICES IIIa, IV i VIId oraz wodach WE obszaru ICES IIa zostały wykorzystane, statkom pływającym pod banderą tego państwa członkowskiego zarejestrowanym we Wspólnocie i działającym w granicach łowisk, do których odnoszą się odpowiednie ograniczenia połowowe, zakazuje się wyładunku połowów, które są niesortowane i które zawierają śledzie.

3. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie odpowiedniego programu pobierania próbek, który pozwala na skuteczne monitorowanie niesortowanych wyładunków gatunków złowionych w obszarach ICES IIIa, IV i VIId oraz wodach WE obszaru ICES IIa.

4. Niesortowane połowy w obszarach ICES IIIa, IV i VIId oraz wodach WE obszaru ICES IIa są wyładowywane wyłącznie w portach i miejscach wyładunku, w których stosuje się program pobierania próbek, o którym mowa w ust. 3.

Artykuł 11
Limity dostępu

Statki wspólnotowe nie prowadzą żadnych połowów w obszarze Cieśniny Skagerrak w obrębie 12 mil morskich od linii podstawowej Norwegii. Jednakże statkom pływającym pod banderą Danii lub Szwecji zezwala się na dokonywanie połowów w obrębie czterech mil morskich od linii podstawowej Norwegii.

Artykuł 12
Ustalanie rozmiaru oczek i grubości sznurka

Podczas przeprowadzania inspekcji statków wspólnotowych przez inspektorów wspólnotowych, inspektorów Komisji i inspektorów krajowych rozmiar oczek i grubość sznurka, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, ustala się zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 129/2003 z dnia 24 stycznia 2003 r. ustanawiającym szczegółowe zasady ustalania rozmiaru oczek i grubości sznurka sieci rybackich[42].

Artykuł 13
Przejściowe środki techniczne i kontrolne

Przejściowe środki techniczne i kontrolne w odniesieniu do statków wspólnotowych określono w załączniku III.

ROZDZIAŁ III
Limity połowowe oraz związane z nimi warunki w odniesieniu do statków rybackich krajów trzecich

Artykuł 14
Upoważnienie

Statki pływające pod banderą Wenezueli lub Norwegii oraz statki rybackie zarejestrowane na Wyspach Owczych upoważnia się do dokonywania połowów na wodach terytorialnych Wspólnoty w granicach limitów połowowych określonych w załączniku I oraz z zastrzeżeniem warunków określonych w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr […]/2008 oraz w art. 15–18 oraz art. 22–27 niniejszego rozporządzenia.

[42] Dz.U. L 22 z 25.1.2003, s. 5.

Artykuł 15
Gatunki objęte zakazem połowów

Statkom rybackim krajów trzecich zabrania się dokonywania połowów, zatrzymywania na statku, przeładowywania oraz wyładowywania następujących gatunków na wszystkich wodach terytorialnych Wspólnoty:

– żarłacz olbrzymi (*Cetorhinus maximus*),

– żarłacz biały (*Carcharodon carcharias*).

Artykuł 16
Ograniczenia geograficzne

1. Połowy dokonywane przez statki rybackie pływające pod banderą Norwegii lub zarejestrowane na Wyspach Owczych są ograniczone do tych części obszaru 200 mil morskich, które leżą dalej niż 12 mil morskich od linii podstawowych państw członkowskich w obszarze ICES IV, Cieśninie Kattegat i na Oceanie Atlantyckim na północ od 43°00'N, z wyjątkiem obszaru, o którym mowa w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

2. Dopuszcza się połowy w Cieśninie Skagerrak dokonywane przez statki pływające pod banderą Norwegii w odległości większej niż cztery mile morskie od linii podstawowych Danii oraz Szwecji.

3. Połowy dokonywane przez statki pływające pod banderą Wenezueli są ograniczone do tych części obszaru 200 mil morskich, które leżą dalej niż 12 mil morskich od linii podstawowej departamentu Gujany Francuskiej.

Artykuł 17
Tranzyt przez wody Wspólnoty

Statki rybackie krajów trzecich, które przepływają tranzytem przez wody terytorialne Wspólnoty, muszą sztauować sieci, tak aby nie można było ich używać, zgodnie z następującymi warunkami:

a) sieci, obciążniki i podobne narzędzia są odłączone od desek trałowych oraz drutów i lin holowniczych i podciągowych;

b) sieci, które są umieszczone na pokładzie lub nad pokładem, są solidnie przymocowane do części nadbudówki.

Artykuł 18
Warunki wyładunku połowów i przyłowów

Ryby pochodzące ze stad, w odniesieniu do których ustalono limity połowowe, nie są zatrzymywane na statku ani wyładowywane, chyba że połowów dokonały statki rybackie kraju trzeciego posiadającego kwotę połowową, która nie została wyczerpana.

Artykuł 19
Przejściowe środki techniczne i kontrolne

Przejściowe środki techniczne i kontrolne w odniesieniu statków rybackich krajów trzecich określono w załączniku III.

ROZDZIAŁ IV
UPOWAŻNIENIA DO POŁOWÓW DLA STATKÓW WSPÓLNOTOWYCH

Artykuł 20
Upoważnienia do połowów oraz związane z nimi warunki

1. Następujące statki wspólnotowe są zwolnione z obowiązku posiadania upoważnienia do połowów, zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr […]/2008, podczas prowadzenia działań połowowych w wodach Norwegii Morza Północnego:

   a) statki o pojemności do 200 GT włącznie;

   b) statki dokonujące połowów ryb gatunków innych niż makrela, przeznaczonych do spożycia przez ludzi; lub

   c) statki pływające pod banderą Szwecji, zgodnie z ustanowioną praktyką.

3. Maksymalną liczbę upoważnień do połowów i inne związane z nimi warunki dla statków wspólnotowych poławiających w wodach kraju trzeciego określono w części I załącznika IV.

4. W przypadku gdy jedno z państw członkowskich przekazuje kwotę innemu państwu członkowskiemu (swap) w odniesieniu do obszarów połowowych określonych w części I załącznika IV, na podstawie art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, taki transfer obejmuje transfer odpowiednich upoważnień do połowów i jest zgłaszane Komisji. Jednakże nie można przekroczyć całkowitej liczby upoważnień do połowów dla każdego obszaru połowowego, określonej w części I załącznika IV.

5. Statki wspólnotowe spełniają wymogi dotyczące środków ochrony i kontroli oraz wszystkie pozostałe przepisy dotyczące obszaru, w którym prowadzą działalność.

Artykuł 21
Wyspy Owcze

Statki wspólnotowe posiadające upoważnienie do połowów ukierunkowanych jednego gatunku na wodach Wysp Owczych mogą prowadzić ukierunkowany połów innego gatunku pod warunkiem, że organom Wysp Owczych przedstawią wcześniejsze zawiadomienie o zmianie.

ROZDZIAŁ V
UPOWAŻNIENIA DO POŁOWÓW DLA STATKÓW RYBACKICH KRAJÓW TRZECICH

Artykuł 22
Obowiązek posiadania upoważnienia do połowów

1. Statki rybackie o pojemności mniejszej niż 200 GT pływające pod banderą Norwegii są zwolnione z obowiązku posiadania upoważnienia do połowów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr […]/2008, podczas prowadzenia działań połowowych w wodach terytorialnych Wspólnoty. .

2. Upoważnienie do połowów wydane statkowi rybackiemu kraju trzeciego prowadzącemu działania połowowe na wodach terytorialnych Wspólnoty przechowuje się na statku. Jednakże statki rybackie zarejestrowane na Wyspach Owczych lub w Norwegii są zwolnione z tego obowiązku.

Artykuł 23
Wniosek o wydanie upoważnienia do połowów

Bez uszczerbku dla art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr XX/2008 wniosek o wydanie upoważnienia do połowów przedkładany Komisji przez organ kraju trzeciego zawiera następujące informacje:

a) nazwę statku;

b) numer wpisu do rejestru;

c) oznakę rybacką;

d) port rejestracji;

e) nazwisko (nazwa) i adres właściciela lub czarterującego;

f) pojemność brutto oraz długość całkowitą;

g) moc silnika;

h) sygnał rozpoznawczy oraz częstotliwość radiową;

i) planowaną metodę połowów;

j) planowany obszar połowów;

k) gatunki, które zamierza się poławiać;

l) okres, w odniesieniu do którego składa się wniosek o wydanie upoważnienia.

Artykuł 24
Liczba upoważnień do połowów

Maksymalną liczbę upoważnień do połowów i inne związane z nimi warunki dla statków krajów trzecich poławiających w wodach terytorialnych Wspólnoty określono w części II załącznika IV.

Artykuł 25
Anulowanie upoważnień

Bez uszczerbku dla przepisów rozdziału III rozporządzenia (WE) nr […]/2008 upoważnienia do połowów mogą zostać unieważnione w związku z wydaniem nowych upoważnień do połowów. Takie unieważnienie staje się skuteczne od dnia poprzedzającego dzień wydania przez Komisję upoważnień do połowów. Nowe upoważnienia do połowów stają się skuteczne z dniem ich wydania.

Artykuł 26
Obowiązki posiadacza upoważnienia do połowów

1. Poza przestrzeganiem wszelkich wymogów w zakresie przekazywania danych ustanowionych zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr […]/2008 statki rybackie krajów trzecich prowadzą dzienniki połowowe, do których wprowadza się informacje określone w części I załącznika V.

2. Przekazując informacje zgodnie z art. 23 rozporządzenia (WE) nr […]/2008 statki rybackie krajów trzecich przekazują Komisji informacje określone w załączniku VI, zgodnie z przepisami ustanowionymi w tym załączniku.

3. Ustępu 2 nie stosuje się do statków pływających pod banderą Norwegii, które poławiają w obszarze ICES IIIa.

Artykuł 27
Przepisy szczegółowe dotyczące departamentu Gujany Francuskiej

1. Poza warunkami określonymi w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr […]/2008 przyznanie uprawnień do połowów na wodach departamentu Gujany Francuskiej jest uwarunkowane zobowiązaniem się przez właściciela danego statku rybackiego kraju trzeciego do zezwolenia obserwatorowi na wejście na ten statek na wniosek Komisji.

2. Poza przestrzeganiem wszelkich wymogów w zakresie przekazywania danych ustanowionych zgodnie z art. 23 rozporządzenia (WE) nr […]/2008 statki rybackie krajów trzecich dokonujące połowów na wodach departamentu Gujany Francuskiej prowadzą dzienniki połowowe odpowiadające wzorowi znajdującemu się w części II załącznika V. Dane dotyczące połowów są przesyłane Komisji na jej wniosek za pośrednictwem organów Francji.

ROZDZIAŁ VI
Przepisy szczególne dotyczące statków wspólnotowych dokonujących połowów w obszarze GFCM

SEKCJA 1
ŚRODKI OCHRONNE

Artykuł 28
Ustanowienie okresu ochronnego w odniesieniu do połowów koryfeny przy pomocy urządzeń powodujących koncentrację ryb (FAD)

1. W celu ochrony koryfeny (*Coryphaena hippurus*), a zwłaszcza młodych osobników, zakazuje się połowów koryfeny przy pomocy urządzeń powodujących koncentrację ryb (FAD) od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 14 sierpnia 2009 r. we wszystkich podobszarach geograficznych w obszarze objętym porozumieniem GFCM, zgodnie z załącznikiem VII.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, jeżeli dane państwo członkowskie udowodni, że z powodu złej pogody statki rybackie pływające pod jego banderą nie mogły wykorzystać swoich normalnych dni połowowych, to państwo członkowskie może przenieść dni utracone przez swoje statki w odniesieniu do połowów przy pomocy FAD do dnia 31 stycznia kolejnego roku. Państwa członkowskie, które chcą skorzystać z takiego przeniesienia, przedstawiają Komisji do dnia 1 stycznia 2010 r. wniosek o przyznanie dodatkowej liczby dni, w ciągu których dany statek będzie uprawniony do połowów koryfeny przy pomocy FAD w trakcie okresu obowiązywania zakazu od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 stycznia 2010 r. Do wniosku należy dołączyć następujące informacje:

   a) sprawozdanie zawierające szczegółowe informacje dotyczące wstrzymania odnośnej działalności połowowej, w tym odpowiednie informacje meteorologiczne;

   b) nazwę statku;

   c) numer wpisu do rejestru;

   d) oznaki rybackie, zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 26/2004 z dnia 30 grudnia 2003 r. dotyczącego rejestru statków rybackich Wspólnoty[43].

   Komisja przekazuje informacje otrzymane od państw członkowskich do Sekretarza Wykonawczego GFCM.

3. Do dnia 1 listopada 2009 r. państwa członkowskie prześlą Komisji sprawozdanie z wprowadzenia środków, o których mowa w ust. 2, w odniesieniu do 2008 r.

---

[43] Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 25.

4. Do dnia 15 stycznia 2010 r. państwa członkowskie złożą Komisji sprawozdanie z całkowitych wyładunków i przeładunków koryfeny przeprowadzonych w 2009 r. przez statki rybackie pływające pod ich banderą we wszystkich podobszarach geograficznych w obszarze objętym porozumieniem GFCM, zgodnie z załącznikiem VII.

Komisja przekazuje informacje otrzymane od państw członkowskich do Sekretarza Wykonawczego GFCM.

Artykuł 29
Ustanowienie obszarów ograniczonych połowów w celu ochrony wrażliwych siedlisk głębinowych

1. Połowy przy pomocy drag ciągnionych i włoków dennych są zabronione w obszarach ograniczonych następującymi współrzędnymi:

a) obszar ograniczonych połowów dalekomorskich „rafa Lophelia przy Capo Santa Maria di Leuca”

– 39° 27.72' N, 18° 10.74' E

– 39° 27.80' N, 18° 26.68' E

– 39° 11.16' N, 18° 32.58' E

– 39° 11.16' N, 18° 04.28' E;

b) obszar ograniczonych połowów dalekomorskich „obszar delty Nilu z zimnymi wyciekami węglowodorowymi”

– 31° 30.00' N, 33° 10.00' E

– 31° 30.00' N, 34° 00.00' E

– 32° 00.00' N, 34° 00.00' E

– 32° 00.00' N, 33° 10.00' E;

c) obszar ograniczonych połowów dalekomorskich „The Eratosthenes Seamount”

– 33° 00.00' N, 32° 00.00' E

– 33° 00.00' N, 33° 00.00' E

– 34° 00.00' N, 33° 00.00' E

– 34° 00.00' N, 32° 00.00' E.

2. Państwa członkowskie podejmują środki konieczne do ochrony wrażliwych siedlisk głębinowych w obszarach określonych w ust. 1, a w szczególności zapewniają ochronę tych obszarów przed wpływem działalności innego rodzaju niż działalność połowowa, zagrażających zachowaniu cech, które posiadają te siedliska.

Artykuł 30
Minimalny rozmiar oczek sieci włóczonych stosowanych w pewnych lokalnych i sezonowych połowach włokami dennymi w Morzu Śródziemnym

1. W drodze odstępstwa od art. 8 ust. 1 lit. h) i art. 9 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 państwa członkowskie mogą nadal zezwalać statkom rybackim pływającym pod ich banderą na stosowanie oczka worka włoka mniejszego niż 40 mm o kształcie romboidalnym w celu uczestnictwa w pewnych lokalnych i sezonowych połowach włokami dennymi eksploatujących stada ryb niedzielone z krajami trzecimi.

2. Ustęp 1 stosuje się wyłącznie do działalności połowowej, na którą państwa członkowskie wydały oficjalne zezwolenie zgodnie z prawem krajowym obowiązującym dnia 1 stycznia 2007 r. i która nie wiąże się ze zwiększeniem nakładu połowowego w odniesieniu do 2006 r.

3. Państwa członkowskie przekażą Komisji do dnia 15 stycznia 2009 r., za pośrednictwem zwyczajowego systemu przetwarzania danych, wykaz statków uprawnionych zgodnie z ust. 1.

4. Wykaz uprawnionych statków zawiera następujące informacje:

   a) nazwę statku;

   b) numer w rejestrze wspólnotowej floty rybackiej wraz z oznaką rybacką, zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 26/2004;

   c) dozwolony połów (połowy) prowadzony(-e) przez każdy statek, określony(-e) zgodnie ze stadem docelowym (stadami docelowymi), obszarem połowowym określonym w załączniku VII oraz cechami technicznymi dotyczącymi rozmiaru oczek stosowanych narzędzi połowowych;

   d) okres połowów objęty zezwoleniem.

5. Jeżeli wykaz uprawnionych statków, o którym mowa w ust. 4, nie zawiera zmian w stosunku do informacji przekazanych w 2008 r., państwa członkowskie poinformują Komisję do dnia 15 stycznia 2009 r., że nie wprowadzono w nim żadnych zmian.

6. Komisja przekazuje informacje otrzymane od państw członkowskich do Sekretariatu Wykonawczego GFCM.

SEKCJA 2
REGIONALNY SYSTEM ŚRODKÓW PODEJMOWANYCH PRZEZ PAŃSTWA PORTU

Artykuł 31
Definicje

Do celów wdrożenia przepisów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

(1) „połowy" oznaczają:

(i) rzeczywiste lub zamierzone poszukiwanie, złowienie lub odłowienie ryb w obszarze GFCM; oraz

(ii) udział we wszelkich działaniach, których wynikiem może prawdopodobnie być zlokalizowanie, złowienie lub odłowienie ryb w obszarze GFCM;

(2) „działanie związane z połowami" oznacza dowolną operację wspierającą połowy lub stanowiącą wstęp do połowów, w tym przetwórstwo, przeładunek lub przewóz ryb, których wcześniej nie wyładowano w porcie, jak również zapewnianie personelu, paliwa, narzędzi i innych zasobów na morzu;

(3) „statek objęty porozumieniem GFCM" oznacza statek rybacki lub wszelki inny statek wykorzystywany do połowów lub działań związanych z połowami w obszarze GFCM, wyposażony w tym celu lub przeznaczony do tego celu.

(4) „port" oznacza port w obszarze GFCM, obejmujący terminale na wodach przybrzeżnych i inne obiekty służące do wyładunku, przeładunku, przetwórstwa, uzupełniania zapasów paliwa lub innych zapasów;

(5) definicja nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN) zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr […]/2008 ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania[44].

Artykuł 32
Zakres stosowania

1. Niniejszą sekcję stosuje się do statków krajów trzecich objętych porozumieniem GFCM, które zamierzają uzyskać dostęp do portu państwa członkowskiego lub przebywają w porcie państwa członkowskiego, oraz do statków wspólnotowych objętych porozumieniem GFCM, które zamierzają uzyskać dostęp do portu kraju trzeciego będącego umawiającą się stroną GFCM lub przebywają w porcie kraju trzeciego będącego umawiającą się stroną GFCM.

---

[44] Dz.U. Please add the date and number in 12083/08 in the text and the publication reference in this footnote.

2. Państwa członkowskie mogą podjąć dodatkowe środki w celu wzmocnienia skutecznej jurysdykcji i kontroli nad połowami i działaniami związanymi z połowami prowadzonymi przez statki pływające pod ich banderą, które zamierzają uzyskać dostęp do ich portów lub przebywają w ich portach, w tym środki ustanowione w niniejszej sekcji.

Artykuł 33

Związek z innymi przepisami prawa wspólnotowego

O ile niniejsza sekcje nie stanowi inaczej, przepisy niniejszej sekcji stosuje się bez uszczerbku dla rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 i rozporządzenia Rady (WE) nr 1093/94 z dnia 6 maja 1994 r. ustalającego warunki, na których statki rybackie państw trzecich mogą bezpośrednio wyładowywać i sprzedawać swoje połowy w portach wspólnotowych[45].

Artykuł 34

Współpraca i wymiana informacji

1. Komisja i państwa członkowskie współpracują i wymieniają informacje z Sekretarzem Wykonawczym GFCM, umawiającymi się stronami GFCM i organizacjami międzynarodowymi, w szczególności poprzez:

   a) uzyskiwanie informacji z odpowiednich baz danych i przesyłanie do nich informacji;

   b) nawiązywanie i prowadzenie współpracy na rzecz wspierania skutecznego wdrażania przepisów niniejszej sekcji.

2. Państwa członkowskie gwarantują, że ich krajowe systemy informacji dotyczących rybołówstwa umożliwiają bezpośrednią elektroniczną wymianę informacji na temat inspekcji prowadzonych przez państwo portu, o których mowa w niniejszej sekcji, pomiędzy tymi państwami i Sekretariatem GFCM, przy właściwym uwzględnieniu odpowiednich wymogów w zakresie poufności.

3. Państwa członkowskie podejmują środki zmierzające do elektronicznego rozpowszechniania informacji między odpowiednimi podmiotami krajowymi oraz do koordynacji działań tych podmiotów przy wdrażaniu środków na mocy niniejszej sekcji.

4. Państwa członkowskie ustanawiają wykaz punktów kontaktowych do celów niniejszej sekcji, który najpóźniej do dnia 15 lutego 2009 r. zostanie przekazany drogą elektroniczną Komisji, Sekretarzowi Wykonawczemu GFCM oraz umawiającym się stronom GFCM.

---

[45] Dz.U. L 121 z 12.5.1994, s. 3.

Artykuł 35

Wyznaczanie portów

1. W drodze odstępstwa od art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1093/94 państwa członkowskie wyznaczają porty, do których dostęp mogą mieć statki krajów trzecich objęte porozumieniem GFCM, oraz gwarantują, że każdy wyznaczony port posiada wystarczające możliwości w zakresie inspekcji, aby prowadzić inspekcje i podejmować inne środki podejmowane przez państwo portu zgodnie z niniejszą sekcją.

2. Do dnia 15 lutego 2009 r. państwa członkowskie powiadomią Komisję i Sekretarza Wykonawczego GFCM o portach wyznaczonych na mocy ust. 1 i udostępnią te informacje na swojej stronie internetowej.

Artykuł 36

Wcześniejsze powiadomienie o wejściu do portu oraz zezwolenie na korzystanie z portu

1. W drodze odstępstwa od art. 28e ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 kapitan statku kraju trzeciego objętego porozumieniem GFCM zamierzający skorzystać z wyznaczonego portu, o którym mowa w art. 35, przestrzega wymogu dotyczącego systemu wyznaczonych portów ustanowionego przez państwo członkowskie portu zgodnie z niniejszą sekcją oraz powiadamia właściwe organy tego państwa członkowskiego o swoich zamiarach co najmniej 72 godziny przed przewidywanym czasem przybycia. Państwo portu może ustanowić inny termin uwzględniając zwłaszcza odległość między łowiskami i portami tego państwa.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej informacje określone w części A załącznika VIII.

3. Właściwe organy państwa członkowskiego przekazują kapitanowi statku kraju trzeciego zamierzającemu uzyskać dostęp do jego portu pisemne zezwolenie na korzystanie z portu w celu wyładunku, przeładunku bądź przetworzenia. Kapitan przedkłada zezwolenie właściwym organom portowym po przybyciu do portu przed rozpoczęciem działań objętych zezwoleniem.

4. Państwa członkowskie prowadzą ewidencję w formie elektronicznej i papierowej zezwoleń wydawanych na podstawie niniejszego artykułu lub odmów dostępu do portu zgodnie z art. 37 lub 38.

Artykuł 37

Odmowa korzystania z portu

Państwa członkowskie nie zezwalają statkowi kraju trzeciego objętemu porozumieniem GFCM na korzystanie ze swoich wyznaczonych portów, wyznaczonych zgodnie z art. 35, w celu wyładunku, przeładunku lub przetwórstwa produktów rybołówstwa złowionych w obszarze GFCM oraz odmawiają dostępu do usług portowych, zwłaszcza uzupełniania zapasów paliwa lub innych zapasów, jeżeli:

a) kapitan statku nie dopełnił obowiązków określonych w art. 36 ust. 1;

b) statek nie pływa pod banderą umawiającej się strony GFCM; lub

c) statek figuruje w wykazie statków, które prowadziły lub wspierały połowy NNN, przyjętym przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, w której Wspólnota jest jedną ze stron.

d) istnieją uzasadnione podstawy pozwalające podejrzewać, że statek nie posiada ważnego upoważnienia do prowadzenia połowów lub działań związanych z połowami w obszarze GFCM, a kapitan – po otrzymaniu informacji o takich podstawach – nie przedstawił dowodów świadczących o istnieniu takiego upoważnienia.

Artykuł 38

Podejrzenie prowadzenia połowów NNN

1. Jeżeli państwo członkowskie portu ma powody, aby zakładać, że statek kraju trzeciego zamierzający uzyskać dostęp do jednego z jego portów prowadził lub wspierał połowy NNN w obszarze GFCM, powiadamia właściciela oraz, w odpowiednich przypadkach, armatora statku rybackiego wydając szczegółowe uzasadnienie, zawierające adnotację o prawie do uzyskania i udzielenia dodatkowych informacji, oraz umożliwiając mu przedstawienie swojego stanowiska.

2. Jeżeli na podstawie informacji uzyskanych zgodnie z ust. 1 państwo członkowskie ma uzasadnione podstawy aby sądzić, że statek prowadził lub wspierał połowy NNN, nie zezwala temu statkowi na korzystanie ze swoich portów w celu wyładunku, przeładunku lub przetwórstwa produktów rybołówstwa złowionych w obszarze GFCM oraz odmawia dostępu do usług portowych, zwłaszcza uzupełniania zapasów paliwa lub innych zapasów.

Artykuł 39

Powiadamianie o odmowie i anulowanie odmowy

1. Jeżeli państwo członkowskie odmówiło skorzystania ze swoich portów zgodnie z art. 37 lub art. 38 ust. 2, bezzwłocznie powiadamia właściciela oraz, w odpowiednich przypadkach, armatora statku rybackiego, państwo bandery, Komisję, Sekretarza Wykonawczego GFCM i inne umawiające się strony GFCM o takim działaniu podając szczegółowe uzasadnienie.

2. Jeżeli podstawy odmowy, o których mowa w art. 37 i 38, nie mają już zastosowania, państwo członkowskie anuluje odmowę i powiadamia o tym podmioty, do których przesłano powiadomienie na mocy ust. 1.

Artykuł 40

Siła wyższa lub niebezpieczeństwo

Przepisy art. 37 i 38 nie mają wpływu na dostęp statków do portu zgodnie z prawem międzynarodowym z powodu siły wyższej lub niebezpieczeństwa oraz na świadczenie statkom usług niezbędnych dla bezpieczeństwa, zdrowia i dobrego stanu załogi.

Artykuł 41
Wejście do portu bez zezwolenia

Państwa członkowskie gwarantują, że każdy statek kraju trzeciego, który prowadził połowy lub działania związane z połowami w obszarze GFCM i wchodzi do ich portów bez wcześniejszego zezwolenia, poddawany jest inspekcji zgodnie z niniejszą sekcją.

Artykuł 42
Inspekcje

1. Każde państwo członkowskie przeprowadza inspekcje przynajmniej 50 % statków krajów trzecich wpływających do jego portów w 2009 r., zgodnie z procedurami inspekcyjnymi określonymi w części B załącznika VIII.

2. Dokonując wyboru statków poddawanych inspekcji państwa członkowskie przyznają pierwszeństwo:

   a) statkom, którym inne państwo członkowskie zgodnie z niniejszą sekcją lub inna umawiająca się strona GFCM zgodnie z przepisami ustanowionymi przez GFCM wcześniej odmówiły skorzystania z portu, lub

   b) wnioskom innych państw członkowskich lub umawiających się stron GFCM lub regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem dotyczącym inspekcji konkretnych statków.

3. Państwa członkowskie ustanawiają warunki certyfikacji swoich inspektorów dla celów przeprowadzania inspekcji na mocy niniejszego artykułu. Takie warunki obejmują kwestie dotyczące szkolenia inspektorów zawarte w części C załącznika VIII.

4. Inspekcje przeprowadza się w sposób pozwalający uniknąć niepotrzebnego opóźnienia statku i zagwarantować minimalny stopień ingerencji i utrudnień na statku, a także uniknąć pogorszenia jakości ryb.

5. Wyniki inspekcji zamieszcza się sprawozdaniu z inspekcji, które wypełnia i podpisuje inspektor i które zawiera co najmniej informacje określone w części D załącznika VIII.

6. Wyniki inspekcji przedstawia się do wglądu właścicielowi oraz, w odpowiednich przypadkach, armatorowi statku rybackiego, którym umożliwia się dodanie komentarzy do sprawozdania oraz kontakt z odpowiednimi organami państwa bandery, zwłaszcza jeżeli występują poważne trudności w zrozumieniu treści sprawozdania.

7. Kapitan statku objętego inspekcją otrzymuje kopię sprawozdania z inspekcji, którą przechowuje na statku.

Artykuł 43
Standardowe informacje dotyczące inspekcji w portach

Państwa członkowskie ewidencjonują i przechowują informacje dotyczące inspekcji w portach w standardowej formie zgodnie z przepisami ustanowionymi w części E załącznika VIII.

Artykuł 44
Rola państwa członkowskiego

1. Państwa członkowskie gwarantują, że statki pływające pod ich banderą prowadzą wyładunki, przeładunki i przetwórstwo ryb i korzystają z innych usług portowych w portach innych państw członkowskich lub umawiających się stron GFCM, które działają zgodnie lub w sposób spójny z niniejszą sekcją.

2. Jeżeli państwo członkowskie ma uzasadnione podstawy aby sądzić, że statek pływający pod jego banderą prowadził lub wspierał połowy NNN i zamierza uzyskać dostęp do portu innego państwa członkowskiego lub umawiającej się strony GFCM bądź przebywa w takim porcie, państwo to zwraca się, w zależności od przypadku, do tego państwa członkowskiego lub do umawiającej się strony GFCM o dokonanie inspekcji statku i poinformowanie o jej wynikach.

3. Kapitan statku podczas inspekcji:

   a) współpracuje i pomaga przy inspekcji statku prowadzonej na mocy procedur określonych w niniejszej sekcji oraz nie utrudnia inspektorom wykonywania ich obowiązków i nie ingeruje w nie, a także nie próbuje zastraszać inspektorów;

   b) zapewnia dostęp do wszystkich miejsc, pokładów i pomieszczeń na statku, połowów i produktów rybołówstwa znajdujących się na statku, sieci bądź innych narzędzi, wyposażenia oraz do wszelkich informacji lub dokumentów, które inspektor uzna za niezbędne do przeprowadzenia inspekcji;

   c) zapewnia dostęp do dokumentów dotyczących rejestracji, upoważnień do połowów lub wszelkiej innej dokumentacji wymaganej przez inspektora.

4. Jeżeli kapitan statku odmawia upoważnionemu inspektorowi możliwości przeprowadzenia inspekcji zgodnie z niniejszą sekcją, podaje przyczynę takiej odmowy. Portowe organy inspekcyjne odnośnego państwa członkowskiego bezzwłocznie powiadamiają organy państwa bandery, Komisję i Sekretarza Wykonawczego GFCM o odmowie kapitana i jej przyczynie.

5. Jeżeli kapitan statku pływającego pod banderą państwa członkowskiego nie dopełni swoich obowiązków na mocy ust. 3, a przyczyny odmowy, o której mowa w ust 4, nie można uznać za uzasadnioną na podstawie siły wyższej lub niebezpieczeństwa, państwo członkowskie bandery podejmuje właściwe działanie w odniesieniu do przedmiotowego statku, w szczególności poprzez zawieszenie jego upoważnienia do połowów oraz nakazanie mu, aby pozostał w porcie lub przez podjęcie innych środków, jakie uzna za właściwe. Państwo członkowskie bandery bezzwłocznie

zawiadamia portowe organy inspekcyjne, Komisję oraz Sekretarza Wykonawczego GFCM o działaniu, które podjęło w powyższych okolicznościach.

SEKCJA 3
SPRAWOZDAWCZOŚĆ DOTYCZĄCA MATRYC STATYSTYCZNYCH

Artykuł 45
Przekazywanie danych

1. Do dnia 30 czerwca 2009 r. państwa członkowskie przekazują Sekretarzowi Wykonawczemu GFCM dane dotyczące zadania 1.1 oraz zadania 1.2 matrycy statystycznej GFCM zgodnie z załącznikiem IX.

2. Do dnia 30 czerwca 2009 r., w możliwie najszerszym zakresie, państwa członkowskie przekazują Sekretarzowi Wykonawczemu GFCM dane dotyczące zadania 1.3, 1.4 oraz 1.5 matrycy statystycznej GFCM zgodnie z załącznikiem IX.

3. W celu przekazania danych, o których mowa w ust. 1 i 2, państwa członkowskie stosują system wprowadzania danych GFCM dostępny na stronie internetowej GFCM[46].

4. Państwa członkowskie informują Komisję o danych przekazanych na podstawie niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ VII
Przepisy szczególne dotyczące statków wspólnotowych dokonujących połowów w obszarze podlegającym regulacji NAFO

Artykuł 46
Raporty połowowe

1. Kapitan statku uprawnionego do połowów halibuta niebieskiego zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2115/2005 przesyła drogą elektroniczną właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery raport połowowy określający ilości halibuta niebieskiego złowione przez swój statek, w tym operacje połowowe o wyniku zerowym.

2. Raport przewidziany w ust. 1 przekazuje się po raz pierwszy najpóźniej z końcem dziesiątego dnia następującego po dacie wejścia statku na obszar podlegający regulacji NAFO lub po rozpoczęciu rejsu połowowego. Raport przekazuje się co pięć dni. Jeśli uznano, że połowy halibuta niebieskiego zgłoszone zgodnie z ust. 1 wyczerpały 75 % przydziału kwoty państwa członkowskiego bandery, kapitan statku przekazuje raporty co trzy dni.

---

[46] http://www.gfcm.org/gfcm/topic/16164

3. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji otrzymane raporty połowowe. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu NAFO.

Artykuł 47
Dodatkowe środki kontroli

1. Statki uprawnione do połowów halibuta niebieskiego zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2115/2005 mogą wchodzić na obszar podlegający regulacji NAFO w celu połowu halibuta niebieskiego wyłącznie jeżeli posiadają mniej niż 50 ton dowolnego połowu lub jeżeli zezwolono na dostęp zgodnie z ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.

2. Jeżeli statek uprawniony do połowów halibuta niebieskiego zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2115/2005 posiada połowy pochodzące spoza obszaru podlegającego regulacji NAFO o masie 50 ton lub większej, najpóźniej 72 godziny przed wejściem (ENT) na obszar podlegający regulacji NAFO powiadamia Sekretariat NAFO pocztą elektroniczną lub faksem o ilości połowu zatrzymanego na statku, pozycji (szerokość/długość geograficzna), gdzie kapitan statku przewiduje rozpoczęcie połowów, oraz przewidywanej godzinie przybycia na tę pozycję.

3. Jeżeli wskutek powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, statek inspekcyjny sygnalizuje zamiar przeprowadzenia inspekcji, przekazuje statkowi rybackiemu współrzędne punktu kontroli, w którym ma odbyć się inspekcja. Punkt kontroli znajduje się nie dalej niż 60 mil morskich od pozycji, gdzie kapitan statku przewiduje rozpoczęcie połowów.

4. Jeżeli statek rybacki uprawniony do połowów halibuta niebieskiego zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2115/2005 nie otrzyma komunikatu z Sekretariatu NAFO ani ze statku inspekcyjnego do czasu wejścia na obszar podlegający regulacji NAFO, że statek inspekcyjny zamierza przeprowadzić inspekcje zgodnie z ust. 3, statek rybacki może podjąć połowy. Statek rybacki może również rozpocząć połowy bez wcześniejszej inspekcji jeżeli statek inspekcyjny nie rozpoczął inspekcji w ciągu trzech godzin po przybyciu statku rybackiego do punktu kontroli.]

ROZDZIAŁ VIII
Przepisy szczególne dotyczące wyładunku lub przeładunku ryb mrożonych po złowieniu przez statki rybackie krajów trzecich w obszarze objętym Konwencją NEACF

Artykuł 48
Kontrola prowadzona przez państwo portu

Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 i rozporządzenia (WE) nr 1093/94 procedury ustanowione w niniejszym rozdziale stosuje się do wyładunków i przeładunków w portach państw członkowskich ryb mrożonych po złowieniu przez statki rybackie krajów trzecich w obszarze objętym Konwencją NEAFC.

Artykuł 49
Wyznaczone porty

Wyładunki i przeładunki na wodach terytorialnych Wspólnoty dozwolone są wyłącznie w wyznaczonych portach.

Państwa członkowskie wyznaczają miejsce wykorzystywane do wyładunków lub miejsce w pobliżu brzegu (wyznaczone porty), gdzie zezwala się na operacje wyładunku lub przeładunku ryb, o których mowa w art. 48. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach w wykazie wyznaczonych portów z 2007 r. co najmniej piętnaście dni przed wejściem zmiany w życie.

Komisja publikuje wykaz wyznaczonych portów oraz zmiany w wykazie w serii „C" Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej i zamieszcza je na swojej stronie internetowej.

Artykuł 50
Wcześniejsze zawiadomienie o wejściu do portu

1. W drodze odstępstwa od art. 28e ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 kapitanowie wszystkich statków rybackich, na których znajdują się ryby, o których mowa w art. 48 niniejszego rozporządzenia, zamierzający wpłynąć do portu bądź dokonać przeładunku, lub ich przedstawiciele zawiadamiają właściwe organy państwa członkowskiego, z którego portu zamierzają skorzystać, co najmniej trzy dni robocze przed przewidywaną godziną przybycia do portu.

2. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, załącza się formularz zawarty w części I załącznika X, którego część A jest odpowiednio wypełniona zgodnie z następującymi zasadami:

   a) jeżeli statek rybacki wyładowuje własny połów, stosuje się formularz PSC 1;

   b) jeżeli statek rybacki prowadził operacje przeładunku, stosuje się formularz PSC 2. W takich przypadkach dla każdego statku przekazującego stosuje się odrębny formularz.

3. Kapitanowie statków lub ich przedstawiciele mogą anulować wcześniejsze zawiadomienie poprzez powiadomienie właściwych organów portu, z którego zamierzają skorzystać, co najmniej 24 godziny przed zgłoszonym przewidywanym czasem przybycia. Do tego powiadomienia dołącza się kopie pierwszego zawiadomienia PSC1 lub 2 z adnotacją „CANCELLED" naniesioną na części B.

4. W przypadku gdy statek prowadził operacje przeładunku, właściwe organy państwa członkowskiego portu niezwłocznie przekazują kopię formularza, o którym mowa w ust. 2 i 3, państwu bandery statku rybackiego oraz państwu (państwom) bandery statków przekazujących, a także Sekretarzowi NEAFC.

Artykuł 51
Zezwolenie na wyładunek lub przeładunek

1. Właściwe organy państwa członkowskiego portu mogą zezwolić na wyładunki lub przeładunki wyłącznie jeżeli państwo bandery statku rybackiego zamierzającego dokonać wyładunku lub przeładunku bądź, w przypadku gdy statek prowadził operacje przeładunku poza portem, państwo lub państwa bandery statku przekazującego potwierdziły poprzez zwrot kopii formularza przekazanego na mocy art. 50 ust. 3 z odpowiednio wypełnioną częścią B, że:

   a) statki rybackie, które zadeklarowały połów ryb, posiadały wystarczającą kwotę w odniesieniu do zadeklarowanych gatunków;

   b) ilości ryb na statku zostały odpowiednio zgłoszone i uwzględnione przy obliczeniu wszelkich ograniczeń połowowych lub ograniczeń nakładu, które mogą mieć zastosowanie;

   c) statki rybackie, które zadeklarowały połów ryb, posiadały upoważnienie do połowów w zadeklarowanych obszarach;

   d) obecność statku w zadeklarowanym obszarze połowów zweryfikowano zgodnie z danymi VMS.

   Operacje wyładunku lub przeładunku można rozpocząć wyłącznie po wydaniu zezwolenia przez właściwe organy państwa członkowskiego portu.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego portu mogą zezwolić na całość lub część wyładunku w przypadku braku potwierdzenia, o którym mowa w ust. 1, lecz w takich przypadkach przechowują odnośne ryby pod swoją kontrolą. Ryby te zostają zwrócone w celu sprzedaży, przekazania lub transportu wyłącznie po otrzymaniu potwierdzenia, o którym mowa w ust. 1. Jeżeli w ciągu 14 dni od wyładunku nie otrzymano potwierdzenia, właściwe organy państwa członkowskiego portu mogą skonfiskować i zbyć ryby zgodnie z przepisami krajowymi.

3. Właściwe organy państwa członkowskiego portu bezzwłocznie informują, poprzez przekazanie Komisji i Sekretarzowi NEAFC egzemplarza formularza określonego w części I załącznika X, którego część C została odpowiednio wypełniona, o swojej decyzji dotyczącej wydania lub niewydania zezwolenia na wyładunek lub przeładunek, jeśli wyładowane lub przeładowane ryby złowiono w obszarze objętym Konwencją NEAFC.

Artykuł 52
Inspekcje

1. Co roku właściwe organy państw członkowskich prowadzą w swoich portach inspekcje co najmniej 15 % wyładunków lub przeładunków dokonywanych przez statki rybackie krajów trzecich, o których mowa w art. 48.

2. Inspekcje obejmują monitorowanie całego rozładunku lub przeładunku oraz kontrolę krzyżową ilości podanych we wcześniejszym zawiadomieniu o wyładunku w

podziale na gatunki oraz ilości wyładowanych lub przeładowanych w podziale na gatunki.

3. Inspektorzy podejmują wszelkie możliwe starania w celu uniknięcia niepotrzebnego opóźnienia statku rybackiego i gwarantują minimalny stopień ingerencji i utrudnień na statku rybackim, a także dbają o uniknięcie pogorszenia jakości ryb.

Artykuł 53
Sprawozdania z inspekcji

1. Każda inspekcja jest dokumentowana poprzez sporządzenie sprawozdania z inspekcji zgodnie z częścią II załącznika X.

2. Kopia każdego sprawozdania z inspekcji jest niezwłocznie przekazywana państwu bandery statku rybackiego objętego inspekcją oraz państwu lub państwom bandery statków przekazujących oraz Komisji i Sekretarzowi NEAFC, jeśli wyładowane lub przeładowane ryby złowiono w obszarze objętym Konwencją NEAFC.

3. Na wniosek państwa bandery statku rybackiego objętego inspekcją zostaje mu przekazany oryginał lub potwierdzona kopia każdego sprawozdania z inspekcji.

[ROZDZIAŁ IX
Przepisy szczególne dotyczące statków wspólnotowych dokonujących połowów w obszarze objętym Konwencją CCAMLR

SEKCJA 1
OGRANICZENIA I WYMOGI W ODNIESIENIU DO INFORMACJI O STATKACH

Artykuł 54
Zakazy oraz ograniczenia połowowe

1. Ukierunkowane połowy gatunków wymienionych w załączniku XI są zakazane w obszarach oraz w okresach wskazanych w tym załączniku.

2. W odniesieniu do nowych połowów i zwiadów rybackich ograniczenia połowowe oraz ograniczenia przyłowów określone w załączniku X stosuje się w podobszarach wskazanych w tym załączniku.

SEKCJA 2
ZWIADY RYBACKIE

Artykuł 55
Zasady postępowania podczas zwiadów rybackich

Bez uszczerbku dla art. 4 rozporządzenia (WE) nr 601/2004 państwa członkowskie gwarantują, że wszystkie wspólnotowe statki rybackie są wyposażone w:

a) odpowiedni sprzęt komunikacyjny (w tym radio MF/HF oraz co najmniej jedną radioboję ratunkową o częstotliwości 406 MHz (EPIRB – Emergency Position Indicating Radio Beacon) oraz że na pokładzie obecni są wykwalifikowani operatorzy, a statki, o ile to możliwe, są również wyposażone w sprzęt GMDSS;

b) wystarczającą liczbę kombinezonów ratunkowych dla wszystkich znajdujących się na pokładzie osób;

c) odpowiedni sprzęt konieczny w sytuacji nagłych przypadków wymagających pomocy medycznej, które mogą wystąpić podczas rejsu;

d) zapasy żywności, słodkiej wody, paliwa i części zamiennych do sprzętu koniecznego w sytuacjach nieprzewidzianych opóźnień i zagrożenia;

e) zatwierdzony okrętowy plan zapobiegania rozlewom olejowym (SOPEP) przedstawiający sposoby łagodzenia skutków zanieczyszczeń morskich (w tym ubezpieczenie) w przypadku wycieku paliwa lub rozsypania odpadów.

Artykuł 56
Uczestnictwo w zwiadach rybackich

1. Statki rybackie pływające pod banderą Hiszpanii oraz zarejestrowane w Hiszpanii, o których powiadomiono CCAMRL zgodnie z przepisami art. 7 i 7a rozporządzenia (WE) nr 601/2004, mogą uczestniczyć w zwiadach rybackich przy użyciu sznurów haczykowych w odniesieniu do *Dissostichus* spp. na podobszarach FAO 88.1 i 88.2 oraz w rejonach 58.4.1, 58.4.2 oraz 58.4.3b) poza obszarami podlegającymi jurysdykcji krajowej.

2. Nie więcej niż jeden statek rybacki dokonuje połowów w rejonie 58.4.3b) w tym samym okresie.

3. W odniesieniu do podobszarów 88.1 i 88.2 oraz rejonów 58.4.1 oraz 58.4.2, całkowite limity połowowe oraz limity przyłowów przypadające na podobszar i rejon, a także ich rozdział między małe obszary badawcze (Small Scale Research Units, w skrócie SSRU) w ramach każdego z nich, określono w załączniku XII. Połowy na jakimkolwiek małym obszarze badawczym wstrzymuje się, jeśli zgłoszony połów osiąga określony limit połowowy, a odnośny mały obszar badawczy zostaje zamknięty dla połowów na pozostałą część sezonu.

4. Połowy odbywają się na możliwie jak największym obszarze geograficznym oraz batymetrycznym w celu uzyskania informacji niezbędnych do ustalenia możliwości prowadzenia połowów oraz w celu uniknięcia nadmiernego skoncentrowania połowów oraz nakładu połowowego. Jednakże połowy w rejonach 58.4.1 oraz 58.4.2 są zabronione na głębokości mniejszej niż 550 m.

Artykuł 57
Systemy sprawozdawczości

Statki rybackie uczestniczące w zwiadach rybackich, o których mowa w art. 55, podlegają następującym systemom sprawozdawczości dotyczącym połowów oraz nakładu połowowego:

a) pięciodniowemu systemowi sprawozdawczości połowu i nakładu określonemu w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 601/2004, z wyjątkiem tego, że państwa członkowskie składają Komisji raporty połowowe i raporty dotyczące nakładu połowowego nie później niż dwa dni robocze po zakończeniu okresu sprawozdawczego, w celu natychmiastowego przekazania do CCAMLR. W odniesieniu do podobszarów 88.1 i 88.2 oraz rejonów 58.4.1 oraz 58.4.2, raporty sporządza się w odniesieniu do małych obszarów badawczych;

b) miesięcznemu systemowi sprawozdawczości w odniesieniu do połowu i nakładu według dokładnej skali określonemu w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 601/2004;

c) zgłaszana jest całkowita liczba oraz masa odrzuconych osobników *Dissostichus eleginoides* i *Dissostichus mawsoni*, łącznie z tymi w stanie „galaretowatym”.

Artykuł 58
Definicja zaciągów

1. Do celów niniejszej sekcji zaciąg obejmuje ustawienie przynajmniej jednej liny w danym miejscu. Do celów sprawozdawczości dotyczącej połowów oraz nakładu połowowego dokładne położenie geograficzne zaciągu jest określane przez środkowy punkt liny lub lin.

2. W celu oznaczenia jako zaciąg badawczy:

   a) każdy zaciąg badawczy musi być oddalony o co najmniej pięć mil morskich od jakiegokolwiek innego zaciągu badawczego; odległość należy odmierzyć od środkowego punktu geograficznego każdego zaciągu badawczego;

   b) każdy zaciąg obejmuje przynajmniej 3 500 haczyków oraz nie więcej niż 10 000 haczyków; może się składać z oddzielnych lin ustawionych w tej samej pozycji;

   c) czas zanurzenia każdego zaciągu sznurów haczykowych wynosi co najmniej sześć godzin, liczonych od momentu ukończenia procesu ustawiania lin do rozpoczęcia procesu zaciągania.

Artykuł 59
Plany badawcze

Statki rybackie uczestniczące w zwiadach rybackich, o których mowa w art. 55, realizują plany badawcze na wszystkich małych obszarach badawczych, na które podzielono podobszary FAO 88.1 i 88.2 oraz rejony 58.4.1 i 58.4.2. Plan badawczy jest realizowany w następujący sposób:

a) po pierwszym wejściu na mały obszar badawczy, pierwszych 10 zaciągów, oznaczonych jako „pierwszy cykl", oznacza się jako „zaciągi badawcze" oraz musi spełniać kryteria określone w art. 58 ust. 2;

b) kolejnych 10 zaciągów, lub 10 ton połowu, w zależności od tego, którą z wartości progowych osiąga się jako pierwszą, oznacza się jako „drugi cykl". Zaciągi w drugim cyklu, według uznania kapitana, można przeprowadzać jako część zwykłego zwiadu rybackiego. Jednak zaciągi te można również oznaczać jako zaciągi badawcze, pod warunkiem, że spełniają one wymogi art. 58 ust. 2;

c) po ukończeniu pierwszego i drugiego cyklu zaciągów, jeśli kapitan zamierza kontynuować połowy w granicach małego obszaru badawczego, statek rozpoczyna „trzeci cykl", wskutek czego dokonuje się ogółem 20 zaciągów we wszystkich trzech cyklach. Trzeci cykl zaciągów zostaje zakończony podczas tego samego pobytu na małym obszarze badawczym, jak w przypadku pierwszego i drugiego cyklu;

d) po ukończeniu 20 zaciągów badawczych w trzecim cyklu, statek może kontynuować połowy w obrębie małego obszaru badawczego;

e) na małych obszarach badawczych A, B, C, E oraz G w podobszarach 88.1 i 88.2, gdzie nadający się do połowów obszar dna morza jest mniejszy niż 15 000 km², nie stosuje się lit. b), c) i d), a po zakończeniu 10 zaciągów badawczych statek może kontynuować połowy w obrębie małego obszaru badawczego.

Artykuł 60
Plany zbierania danych

1. Statki rybackie uczestniczące w zwiadach rybackich, o których mowa w art. 56, realizują plany zbierania danych we wszystkich małych obszarach badawczych, na które podzielono podobszary FAO 88.1 i 88.2 oraz rejony 58.4.1 i 58.4.2. Plan zbierania danych obejmuje następujące dane:

   a) pozycję oraz głębokość morza na końcu każdej liny zaciągu;

   b) czas ustawiania, zanurzenia oraz wybierania;

   c) ilość oraz gatunki ryb straconych na powierzchni;

   d) liczba zestawów haczyków;

   e) rodzaj przynęty;

   f) skuteczność przynęty (w %);

g) rodzaj haczyka; oraz

h) warunki panujące na morzu, zachmurzenie i fazę księżyca w momencie ustawiania lin.

2. Wszystkie dane, o których mowa w ust. 1, są zbierane w odniesieniu do każdego zaciągu badawczego; w szczególności, w zaciągu badawczym do 100 ryb należy zmierzyć wszystkie ryby, a z co najmniej 30 ryb pobiera się próbki w celu przeprowadzenia badań biologicznych. W przypadku złowienia więcej niż 100 ryb stosuje się metodę losowego pobierania podpróbek.

Artykuł 61
Program znakowania

Bez uszczerbku dla art. 7b rozporządzenia (WE) nr 601/2004 każdy statek poławiający sznurami haczykowymi znakuje i wypuszcza *Dissostichus* spp podczas połowów z częstotliwością określoną w środku ochrony dla tego gatunku zgodnie z protokołem CCAMLR dotyczącym znakowania.

Artykuł 62
Obserwatorzy naukowi

1. W trakcie całej działalności połowowej w ramach okresu połowowego na każdym statku rybackim uczestniczącym w zwiadach rybackich, o których mowa w art. 56, przebywa co najmniej dwóch obserwatorów naukowych, spośród których jeden jest obserwatorem wyznaczonym zgodnie z Systemem Międzynarodowych Obserwacji Naukowych CCAMLR.

2. Każde państwo członkowskie, z zastrzeżeniem obowiązujących krajowych przepisów prawnych i administracyjnych i zgodnie z tymi przepisami, w tym przepisami regulującymi dopuszczanie dowodów w sądach krajowych, uznaje sprawozdania inspektorów wyznaczonych przez umawiającą się stronę Konwencji CCAMLR w ramach tego systemu i podejmuje w związku z nimi działania na takiej samej zasadzie jak w przypadku sprawozdań własnych inspektorów; zarówno odnośne państwo członkowskie, jak i wyznaczająca umawiająca się strona Konwencji CCAMLR współpracują w celu ułatwienia postępowań sądowych lub innych postępowań będących rezultatem wszelkich takich sprawozdań.

Artykuł 63
Zawiadomienia o zamiarze uczestnictwa w połowie kryla

1. W drodze odstępstwa od art. 5a rozporządzenia (WE) nr 601/2004 państwa członkowskie zamierzające poławiać kryla w obszarze objętym Konwencją CCAMLR powiadamiają o tym Sekretariat CCAMLR i Komisję nie mniej niż cztery miesiące przed dorocznym posiedzeniem Komisji CCAMLR, bezpośrednio przez sezonem, w którym zamierzają poławiać ten gatunek, używając formularza przedstawionego w załączniku XIII do niniejszego rozporządzenia, tak by zagwarantować dokonanie przez Komisję CCAMLR odpowiedniego przeglądu przed rozpoczęciem połowów przez statki.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 601/2004 dotyczące każdego statku, któremu państwo członkowskie ma zezwolić na uczestnictwo w połowach kryla.

3. Państwa członkowskie zamierzające poławiać kryla w obszarze objętym Konwencją CCAMLR powiadamiają wyłącznie o statkach pływających pod ich banderą w momencie powiadomienia.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 państwa członkowskie są uprawnione do zezwolenia na uczestnictwo w połowach kryla innego statku niż statek zgłoszony do CCAMLR zgodnie z ust. 1–3, jeśli zgłoszony statek nie może uczestniczyć z uzasadnionych przyczyn operacyjnych lub z powodu siły wyższej. W takiej sytuacji zainteresowane państwa członkowskie bezzwłocznie informują Sekretariat CCAMLR i Komisję, dostarczając:

   (i) wszystkie szczegółowe informacje dotyczące statku(-ów) zastępczego(-ych), o którym(-ych) mowa w ust. 2;

   (ii) wyczerpujące wyliczenie powodów uzasadniających zastąpienie i wszelkie odpowiednie dokumenty potwierdzające.

5. W drodze odstępstwa od ust. 3 i 4 państwa członkowskie nie zezwalają na połowy kryla statkom znajdującym się w którymkolwiek wykazie CCAMLR dotyczącym statków prowadzących połowy NNN.

Artykuł 64

Zapobiegawcze ograniczenia połowowe dla połowów kryla w niektórych podobszarach

1. Całkowite łączne połowy kryla w statystycznych podobszarach 48.1, 48.2, 48.3 i 48.4 są ograniczone do 3,47 mln ton w każdym sezonie połowowym. Całkowite połowy kryla w rejonie statystycznym 58.4.2 są ograniczone do 2,645 mln ton w każdym sezonie połowowym.

2. Do czasu przydzielenia wspomnianego limitu całkowitych połowów mniejszym jednostkom zarządzania w oparciu o opinię Komitetu Naukowego całkowite łączne połowy w statystycznych podobszarach 48.1, 48.2, 48.3 i 48.4 są ograniczone do 620 000 ton w każdym sezonie połowowym. Całkowite połowy w rejonie 58.4.2 są ograniczone do 260 000 ton na zachód od 55ºE i 192 000 ton na wschód od 55ºE w każdym sezonie połowowym.

3. Sezon połowowy rozpoczyna się dnia 1 grudnia każdego roku i kończy dnia 30 listopada roku następnego.

4. Podczas wszystkich działań połowowych w okresie prowadzenia połowów na pokładzie każdego statku uczestniczącego w połowach kryla w rejonie 58.4.2 przebywa przynajmniej jeden obserwator naukowy zgodnie z Systemem Międzynarodowych Obserwacji Naukowych CCAMLR lub krajowy obserwator naukowy spełniający wymogi tego systemu, oraz, w miarę możliwości, jeden dodatkowy obserwator naukowy.

Artykuł 65

System sprawozdawczości w odniesieniu do danych dotyczących połowów kryla

1. Sprawozdania z połowów kryla składa się zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) 601/2004.

2. W przypadku gdy całkowite zgłoszone połowy w jakimkolwiek sezonie połowowym są wyższe lub równe 80 % wartości progowej 620 000 ton w podobszarach 48.1, 48.2, 48.3 i 48.4, 260 000 ton na zachód od 55°E i 192 000 ton na wschód od 55°E w podobszarze 58.4.2, sprawozdania z połowów składa się zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) 601/2004.

3. W sezonie połowowym następującym po sezonie, w którym całkowite połowy były większe niż 80 % lub równe 80 % wartości progowej określonej w ust. 2, połowy są zgłaszane zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) 601/2004 gdy całkowite połowy są większe niż 50 % lub równe 50 % tej wartości progowej.

4. Pod koniec każdego sezonu połowowego państwa członkowskie otrzymują od wszystkich swoich statków niezbędne dane z każdego zaciągu w celu wypełnienia formularza CCAMLR z danymi dotyczącymi połowu i nakładu według dokładnej skali. Państwo członkowskie przekazuje te dane, używając przygotowanego przez CCAMLR formularza C1, Sekretarzowi Wykonawczemu CCAMLR i Komisji nie później niż dnia 1 kwietnia następnego roku.

Artykuł 66

Pewne limity dotyczące zwiadów rybackich w odniesieniu do *Dissostichus* spp.

1. W sezonie 2008/09 całkowite połowy *Dissostichus* spp. przy Wybrzeżu BANZARE (rejon statystyczny 58.4.3b) poza obszarami objętymi krajową jurysdykcją nie przekraczają:

   (i) zapobiegawczego limitu połowów w wysokości 150 ton stosowanego w następujący sposób:

   SSRU A – 150 ton

   SSRU B – 0 ton;

   (ii) dodatkowego limitu połowowego w wysokości 50 ton do celów badań naukowych w SSRU A i SSRU B w sezonie 2008/09.

2. Całkowitych połowów w SSRU A, o których mowa w ust. 1 ppkt (i), nie dokonuje się w okresie od dnia 16 marca 2009 r. do zakończenia badań naukowych lub do dnia 1 czerwca 2009 r., w zależności od tego, który z tych dni przypadnie wcześniej.

Artykuł 67

Przejściowy zakaz połowów dalekomorskich przy użyciu sieci skrzelowych

1. Do celów niniejszego artykułu stosuje się następującą definicję:

Sieci skrzelowe to sieci pojedynczych, podwójnych lub potrójnych ścian siatki ustawionych pionowo, blisko powierzchni, w toni wodnej lub na dnie; w sieci tej ryby zaczepiają się skrzelami, zaplątują się lub utykają w ich oczkach. Sieci skrzelowe są wyposażone w pływaki umocowane na nadborze i, zazwyczaj, obciążniki na podborze. Sieci skrzelowe składają się z pojedynczej lub, rzadziej, podwójnej lub potrójnej siatki (zwanej „siecią trójścienną") złączonej na tych samych linach obramowania. Niektóre typy sieci mogą być łączone w jedno narzędzie (na przykład sieć trójścienna połączona z siecią skrzelową). Sieci te mogą być używane oddzielnie albo – częściej – zestawia się kolejno dużą ich liczbę („zestawy" sieci). Narzędzie może być wystawione, zakotwiczone na dnie (tzw. „sieć stawna denna") lub dryfujące, unoszące się swobodnie lub połączone ze statkiem (tzw. „sieć dryfująca").

2. Stosowanie sieci skrzelowych w obszarze objętym Konwencją CCAMLR, w celach innych niż badania naukowe, jest zabronione do czasu zbadania przez Komitet Naukowo-Badawczy ewentualnego wpływu tego narzędzia połowowego i złożenia przez niego sprawozdania na ten temat, oraz do czasu wyrażenia przez Komisję zgody na podstawie opinii Komitetu Naukowo-Badawczego świadczącej o tym, że w obszarze objętym Konwencją CCAMLR można stosować taką metodę połowów.

3. Wniosek dotyczący stosowania sieci skrzelowych w celach badań naukowych w wodach głębszych niż 100 m zgłasza się z wyprzedzeniem Komitetowi Naukowo-Badawczemu i jest on zatwierdzany przez Komisję przed rozpoczęciem takich badań.

4. Każdy statek planujący tranzyt przez obszar objęty Konwencją CCAMLR i posiadający sieci skrzelowe musi z wyprzedzeniem powiadomić Sekretariat o swoich zamiarach, w tym o przewidywanych datach przepływania przez obszar objęty Konwencją CCAMLR. Każdy statek posiadający sieci skrzelowe w obrębie obszaru objętego Konwencją CCAMLR, który nie dokonał takiego powiadomienia z wyprzedzeniem, narusza niniejsze przepisy.

Artykuł 68

Zmniejszanie przypadkowej śmiertelności ptaków morskich

1. Bez uszczerbku dla art. 8 rozporządzenia (WE) nr 601/2004 statki używające hiszpańskiej metody połowów sznurami haczykowymi uwalniają obciążniki zanim nastąpi napięcie sznurów.

2. Dla celów połowów sznurami haczykowymi, o których mowa w ust. 1, można stosować następujące obciążniki:

a) tradycyjne obciążniki wykonane z kamienia lub z betonu o masie co najmniej 8,5 kg, rozmieszczone w odstępach nie większych niż 40 m;

b) tradycyjne obciążniki wykonane z kamienia lub z betonu o masie co najmniej 6 kg, rozmieszczone w odstępach nie większych niż 20 m; lub

c) solidne obciążniki stalowe, niewykonane z ogniw łańcucha, o masie co najmniej 5 kg, rozmieszczone w odstępach nie większych niż 40 m.

Artykuł 69
Zamknięcie wszystkich łowisk

1. W następstwie zawiadomienia przez Sekretariat CCAMLR o zamknięciu danego łowiska państwa członkowskie gwarantują, że wszystkie statki pływające pod ich banderą i poławiające w danym obszarze, obszarze zarządzania, podobszarze, rejonie, małym obszarze badawczym lub innej jednostce administracyjnej podlegającej zgłoszeniu o zakończeniu, wyciągają z wody wszystkie narzędzia połowowe przed zgłoszoną datą i godziną zamknięcia łowiska.

2. W ciągu 24 godzin od zgłoszonej daty i godziny nie wolno wystawiać kolejnych sznurów haczykowych. Jeśli statek otrzyma takie powiadomienie na mniej niż 24 godziny przed datą i godziną zamknięcia łowiska, od tego momentu nie wolno wystawiać sznurów haczykowych.

3. W przypadku zamknięcia łowiska wszystkie statki opuszczają obszar połowowy bezzwłocznie po wyciągnięciu z wody narzędzi połowowych.

4. W przypadku gdy statek nie jest w stanie wyciągnąć wszystkich narzędzi połowowych z wody przed zgłoszoną datą i godziną zamknięcia łowiska z przyczyn związanych z:

   (i) bezpieczeństwem statku i załogi;

   (ii) ograniczeń, które mogą wyniknąć w związku z niekorzystnymi warunkami pogodowymi;

   (iii) pokrywą lodową na wodzie; lub

   (iv) koniecznością ochrony morskiego ekosystemu Antarktyki;

   statek powiadamia o sytuacji zainteresowane państwo członkowskie. Państwo członkowskie bezzwłocznie powiadamia Sekretariat CCAMLR i Komisję. Statek dokłada jednak wszelkich możliwych starań, by jak najszybciej wyciągnąć z wody wszystkie swoje narzędzia połowowe.

5. W przypadku zastosowania ust. 4 państwo członkowskie przeprowadza dochodzenie w sprawie działań statku i zgodnie ze swoimi procedurami krajowymi składa sprawozdanie do Sekretariatu CCAMLR i Komisji ze swoich wniosków, w tym wszystkich znaczących kwestii, nie później niż na kolejnym posiedzeniu CCAMLR. W sprawozdaniu końcowym dokonuje się oceny, czy statek dołożył wszelkich możliwych starań, by wyciągnąć z wody wszystkie swoje narzędzia połowowe:

   (i) przed zgłoszoną datą i godziną zamknięcia łowiska; oraz

   (ii) jak najszybciej po powiadomieniu, o którym mowa w ust. 4.

6. W przypadku gdy statek nie opuści zamkniętego obszaru zaraz po wyciągnięciu z wody wszystkich narzędzi połowowych, państwo członkowskie bandery lub statek informuje o tym Sekretariat CCAMLR i Komisję.]

ROZDZIAŁ X
Przepisy szczególne dotyczące statków wspólnotowych dokonujących połowów w obszarze SEAFO

SEKCJA 1
ZEZWOLENIA DLA STATKÓW

Artykuł 70
Zezwolenia dla statków

1. Do dnia 1 czerwca 2009 r. państwa członkowskie przekazują Komisji drogą elektroniczną, o ile to możliwe, wykaz swoich statków, którym zezwala się na prowadzenie działań w obszarze objętym Konwencją SEAFO poprzez wydanie upoważnienia do połowów.

2. Właściciele statków objętych wykazem, o którym mowa w ust. 1, są obywatelami lub podmiotami prawnymi Wspólnoty.

3. Statki rybackie otrzymują zezwolenie na prowadzenie działań w obszarze objętym Konwencją SEAFO wyłącznie, jeżeli są w stanie spełnić wymogi i obowiązki wynikające z Konwencji SEAFO i jej środki ochrony i zarządzania.

4. Nie wydaje się upoważnienia do połowów statkom, które prowadziły działania połowowe NNN, o ile nowi właściciele nie przedstawili wystarczających dowodów na to, że poprzedni właściciele i armatorzy nie mają już w związku z nimi żadnego interesu prawnego, korzyści ani zysków finansowych, nie sprawują nad nimi kontroli, lub że, uwzględniając wszystkie odpowiednie fakty, ich statki nie prowadzą połowów NNN i nie są związane z takimi połowami.

5. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje:

   a) nazwę statku, numer wpisu do rejestru, poprzednio używane nazwy (jeśli są znane) oraz port rejestracji;

   b) poprzednia bandera (jeśli dotyczy);

   c) międzynarodowy radiowy sygnał rozpoznawczy (jeżeli dotyczy);

   d) nazwisko (nazwę) i adres właściciela lub właścicieli;

   e) typ statku;

   f) długość;

   g) nazwisko (nazwę) i adres armatora (zarządzającego) lub armatorów (zarządzających) (jeżeli dotyczy);

   h) pojemność rejestrową brutto; oraz

i) moc głównego silnika lub silników.

6. Państwa członkowskie niezwłocznie zgłaszają Komisji, po sporządzeniu pierwszego wykazu uprawnionych statków, o wszelkich dodanych informacjach, skreśleniach lub wszelkich modyfikacjach z chwilą dokonania takich zmian.

Artykuł 71
Obowiązki uprawnionych statków

1. Statki przestrzegają wszystkich odpowiednich środków ochrony i zarządzania ustanowionych przez SEAFO.

2. Uprawnione statki posiadają ważne świadectwa rejestracji statku oraz ważne upoważnienie do połowów lub zezwolenie na przeładunek.

Artykuł 72
Nieuprawnione statki

1. Państwa członkowskie podejmują środki w celu wprowadzenia zakazu połowów, zatrzymywania na statku, przeładunku i wyładunku gatunków objętych Konwencją SEAFO przez statki, które nie figurują w rejestrze uprawnionych statków SEAFO.

2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wszelkie rzeczowe informacje świadczące o uzasadnionych podstawach, które pozwalają podejrzewać, że statki nieobjęte rejestrem uprawnionych statków SEAFO prowadzą w obszarze objętym Konwencją SEAFO połowy lub przeładunek gatunków objętych Konwencją SEAFO.

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki gwarantujące, że właściciele statków objętych rejestrem uprawnionych statków SEAFO nie uczestniczą w działaniach połowowych prowadzonych przez statki nieobjęte rejestrem uprawnionych statków w obszarze objętym Konwencją SEAFO ani nie są związane z takimi działaniami.

SEKCJA 2
PRZEŁADUNKI

Artykuł 73
Zakaz przeładunków na morzu

Każde państwo członkowskie zakazuje przeładunków na morzu statkom pływającym pod jego banderą w obszarze objętym Konwencją SEAFO w odniesieniu do gatunków objętych Konwencją SEAFO.

Artykuł 74
Przeładunki w porcie

1. Wspólnotowe statki rybackie, które poławiają gatunki objęte Konwencją SEAFO w obszarze objętym Konwencją SEAFO, dokonują przeładunków wyłącznie w porcie jednej z umawiających się stron SEAFO, jeżeli posiadają uprzednie zezwolenie umawiającej się strony, w której porcie odbędzie się ta operacja. Wspólnotowe statki rybackie mogą dokonywać przeładunków wyłącznie, jeżeli otrzymały takie uprzednie zezwolenie na przeładunek od państwa członkowskiego bandery i państwa portu.

2. Każde państwo członkowskie gwarantuje, że jego uprawnione statki rybackie otrzymują uprzednie zezwolenie na udział w przeładunkach w porcie. Państwa członkowskie gwarantują również, że przeładunki są zgodne ze zgłoszoną ilością połowu każdego statku, oraz nakładają wymóg składania raportów z przeładunków.

3. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego, który dokonuje przeładunku na inny statek, zwany dalej „statkiem odbierającym", dowolnych ilości gatunków objętych Konwencją SEAFO złowionych w obszarze objętym Konwencją SEAFO, w momencie przeładunku informuje państwo bandery statku odbierającego o odnośnych gatunkach i ilościach, o dacie przeładunku i miejscu połowów oraz przekazuje swojemu państwu członkowskiemu bandery deklarację przeładunkową SEAFO zgodnie ze wzorem zamieszczonym w części I załącznika XIV.

4. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego zgłasza, co najmniej z 24-godzinnym wyprzedzeniem, następujące informacje umawiającej się stronie SEAFO, w której porcie odbędzie się przeładunek:

   – nazwy statków rybackich dokonujących przeładunku;

   – nazwy statków odbierających,

   – tonaż w podziale na gatunki do przeładunku;

   – datę oraz port przeładunku.

5. Nie później niż 24 godziny przed rozpoczęciem oraz po zakończeniu przeładunku, jeżeli odbywa się on w porcie jednej z umawiających się stron SEAFO, kapitan wspólnotowego statku odbierającego informuje właściwe organy państwa portu o ilościach połowów gatunków objętych Konwencją SEAFO znajdujących się na jego statku i w ciągu 24 godzin przekazuje deklarację przeładunkową SEAFO tym właściwym organom.

6. Kapitan wspólnotowego statku odbierającego na 48 godzin przed wyładunkiem przesyła deklarację przeładunkową SEAFO właściwym organom państwa portu, w którym odbywa się wyładunek.

7. Każde państwo członkowskie podejmuje odpowiednie środki w celu zweryfikowania dokładności otrzymanych informacji oraz współpracuje z państwem bandery w celu

zagwarantowania, że wyładunki są zgodne ze zgłoszoną ilością połowów każdego statku.

8. Każde państwo członkowskie, którego statki są uprawnione do prowadzenia połowów gatunków objętych Konwencją SEAFO w obszarze objętym Konwencją SEAFO, do dnia 1 czerwca 2009 r. zgłosi Komisji szczegółowe informacje na temat przeładunków dokonanych przez statki pływające pod jego banderą.

SEKCJA 3
ŚRODKI OCHRONNE
DOTYCZĄCE ZARZĄDZANIA
WRAŻLIWYMI SIEDLISKAMI I EKOSYSTEMAMI GŁĘBINOWYMI

Artykuł 75
Obszary zamknięte

W obszarach określonych poniżej wspólnotowym statkom rybackim zabrania się wszelkich działań połowowych w odniesieniu do gatunków objętych Konwencją SEAFO:

a) podrejon A1

(i) Dampier Seamount

10°00'S 02°00'W 10°00'S 00°00'E

12°00'S 02°00'W 12°00'S 00°00'E;

(ii) Malahit Guyot Seamount

11°00'S 02°00'W 11°00'S 04°00'W

13°00'S 02°00'W 13°00'S 04°00'W;

b) podrejon B1

Molloy Seamount

27°00'S 08°00'E 27°00'S 10°00'E

29°00'S 08°00'E 29°00'S 10°00'E;

c) rejon C

(i) Schmidt-Ott Seamount & Erica Seamount

37°00'S 13°00E 37°00'S 17°00'E

40°00'S 13°00E 40°00'S 17°00'E;

(ii) Africana seamount

37°00'S 28°00E 37°00'S 30°00E

38°00'S 28°00E 38°00'S 30°00E;

(iii) Panzarini Seamount

39°00'S 11°00'E 39°00'S 13°00'E

41°00'S 11°00'E 41°00'S 13°00'E;

d) podrejon C1

(i) Vema Seamount

31°00'S 08°00'E 31°00'S 09°00'E

32°00'S 08°00'E 32°00'S 09°00'E;

(ii) Wust Seamount

33°00'S 06°00'E 33°00'S 08°00'E

34°00'S 06°00'E 34°00'S 08°00'E;

e) rejon D

(i) Discovery, Junoy, Shannon Seamounts

41°00'S 06°00'W 41°00'S 03°00'E

44°00'S 06°00'W 44°00'S 03°00'E;

(ii) Schwabenland & Herdman Seamounts

44°00'S 01°00'W 44°00'S 02°00'E

47°00'S 01°00'W 47°00'S 02°00'E.

Artykuł 76

Wznowienie połowów w obszarze zamkniętym

1. Na zamkniętym obszarze połowowym, o którym mowa w art. 75, nie wznawia się połowów dopóki państwo bandery nie określi i nie oznaczy wrażliwych ekosystemów morskich występujących na tym obszarze, w tym gór podwodnych, kominów hydrotermalnych lub koralowców żyjących w zimnych wodach, oraz nie dokona oceny oddziaływania wznowienia połowów na takie wrażliwe ekosystemy morskie.

2. Państwo członkowskie przedkłada Komisji wyniki identyfikacji, oznaczenia i oceny oddziaływania przeprowadzonych zgodnie z ust. 1 w celu przekazania na doroczne posiedzenie Komitetu Naukowo-Badawczego SEAFO.

3. Państwa członkowskie mogą przedkładać Komisji plany połowów badawczych w celu oceny oddziaływania połowów na zrównoważenie zasobów rybołówstwa i wrażliwe siedliska morskie.

SEKCJA 4
ŚRODKI OGRANICZAJĄCE
PRZYPADKOWE PRZYŁOWY PTAKÓW MORSKICH

Artykuł 77
Informacje dotyczące interakcji z ptakami morskimi

Państwa członkowskie zbiorą i przedstawią Komisji do dnia 1 czerwca 2009 r. wszelkie dostępne informacje dotyczące interakcji z ptakami morskimi, w tym przypadkowych połowów ptaków morskich przez ich statki rybackie poławiające gatunki objęte Konwencją SEAFO.

Artykuł 78
Środki ograniczające ryzyko

1. Wszystkie wspólnotowe statki prowadzące połowy na południe od 30 stopnia szerokości geograficznej południowej posiadają i stosują liny płoszące ptaki (tyczki i liny płoszące tori):

   a) tyczki i liny płoszące tori są zgodne z uzgodnionym modelem tyczek i lin płoszących tori i wytycznymi w sprawie ich stosowania, określonymi w części II załącznika XIV;

   b) tyczki i liny płoszące tori stosuje się zawsze przed zanurzeniem sznurów haczykowych w wodzie na południe od 30 stopnia szerokości geograficznej południowej;

   c) jeżeli jest to wykonalne, statki powinny stosować drugą tyczkę tori oraz linę płoszącą ptaki w okresach wysokiej liczebności lub aktywności ptaków;

   d) statki posiadają zapasowe liny płoszące tori, które są gotowe do natychmiastowego wykorzystania.

2. Sznury haczykowe wystawia się wyłącznie w nocy (tzn. po zapadnięciu zmroku, w godzinach zmierzchu żeglarskiego[47]). Podczas nocnych połowów z wykorzystaniem sznurów haczykowych stosuje się jedynie minimalne oświetlenie statków rybackich niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa.

3. W trakcie wydawania lub wystawiania narzędzi połowowych zabronione jest dokonywanie zrzutu odpadów rybnych. Należy unikać zrzutów odpadów rybnych podczas wybierania narzędzi. Jeżeli to możliwe, wszelkie takie zrzuty odbywają się po przeciwnej stronie statku w stosunku do miejsca wybierania narzędzi. W przypadku statków lub łowisk nieobjętych wymogiem zatrzymywania odpadów rybnych na statku, wprowadza się zasadę usuwania haczyków z odpadów i głów ryb

---

[47] Dokładne godziny zmierzchu żeglarskiego przedstawiono w tablicach podręcznika nawigacyjnego dla odpowiedniej szerokości geograficznej, czasu lokalnego i daty. Wszystkie godziny, zarówno w przypadku operacji prowadzonych przez statki jak i sprawozdań obserwatorów, odnoszą się do GMT.

przez zrzutem odpadów. Przed wydaniem sieci zostają one oczyszczone z pozostałości, które mogą przyciągnąć ptaki morskie.

4. Wspólnotowe statki rybackie przyjmują procedury wydawania i wybierania, które minimalizują czas utrzymywania się sieci o luźnych oczkach na powierzchni. W miarę możliwości nie przeprowadza się napraw sieci, kiedy znajduje się ona w wodzie.

5. Wspólnotowe statki rybackie zachęca się do stosowania konfiguracji narzędzi, które zminimalizują prawdopodobieństwo, że ptaki zbliżą się do części sieci, która jest dla nich najbardziej niebezpieczna. Może to obejmować większe obciążenie lub zmniejszenie pływalności sieci, tak aby zanurzała się szybciej, bądź umieszczenie kolorowych wstążek płoszących lub innych dodatków na tych częściach sieci, gdzie rozmiar oczek stanowi szczególne zagrożenie dla ptaków.

6. Wspólnotowym statkom rybackim, które ze względu na konstrukcję nie posiadają pokładowych urządzeń przetwórczych lub odpowiedniej pojemności do zatrzymywania odpadów na statku bądź możliwości dokonywania zrzutów odpadów po przeciwnej stronie statku w stosunku do miejsca wybierania narzędzi, nie zezwala się na połowy w obszarze objętym Konwencją SEAFO.

7. Należy dołożyć wszelkich starań, aby żywe ptaki schwytane podczas połowu były wypuszczane na wolność, a haczyki, o ile to tylko możliwe, usuwane w sposób niezagrażający ich życiu.

SEKCJA 6
ŚRODKI TECHNICZNE

Artykuł 79

Środki na rzecz ochrony rekinów głębinowych

Zakazuje się ukierunkowanych połowów rekinów głębinowych w obszarze objętym Konwencją SEAFO.

SEKCJA 6
KONTROLA

Artykuł 80

Przepisy szczególne dotyczące antara patagońskiego (*Dissostichus eleginoides*)

1. Kapitan statku uprawnionego do połowów antara patagońskiego w obszarze objętym Konwencją SEAFO zgodnie z art. 70 przesyła drogą elektroniczną właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery oraz Sekretariatowi SEAFO raport połowowy określający ilości antara patagońskiego złowione przez swój statek, w tym operacje połowowe o wyniku zerowym. Raport przesyła się co pięć dni w trakcie rejsu połowowego. Każde państwo członkowskie bezzwłocznie przekazuje te informacje Komisji.

2. Państwa członkowskie, których statki są uprawnione do połowów antara patagońskiego w obszarze objętym Konwencją SEAFO, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2009 r. przedstawią Komisji i Sekretariatowi SEAFO szczegółowe dane dotyczące połowów i nakładu połowowego.

Artykuł 81

Przepisy szczególne dotyczące czerwonego kraba głębinowego (*Chaceon* spp)

1. Kapitan statku uprawnionego do połowów czerwonego kraba głębinowego w obszarze objętym Konwencją SEAFO zgodnie z art. 70 przesyła drogą elektroniczną właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery oraz Sekretariatowi SEAFO raport połowowy określający ilości czerwonego kraba głębinowego złowione przez swój statek, w tym operacje połowowe o wyniku zerowym. Raport przesyła się co pięć dni w trakcie rejsu połowowego. Każde państwo członkowskie bezzwłocznie przekazuje te informacje Komisji.

2. Państwa członkowskie, których statki są uprawnione do połowów głębinowego kraba czerwonego w obszarze objętym Konwencją SEAFO, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2009 r. przedstawią Komisji i Sekretariatowi SEAFO szczegółowe dane dotyczące połowów i nakładu połowowego.

Artykuł 82

Przepisy szczególne dotyczące beryksowatych (*Beryx* spp)

1. Kapitan statku uprawnionego do połowów beryksowatych w obszarze objętym Konwencją SEAFO zgodnie z art. 70 przesyła drogą elektroniczną właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery oraz Sekretariatowi SEAFO raport połowowy określający ilości beryksowatych złowione przez swój statek, w tym operacje połowowe o wyniku zerowym. Raport przesyła się co pięć dni w trakcie rejsu połowowego. Każde państwo członkowskie bezzwłocznie przekazuje te informacje Komisji.

2. Państwa członkowskie, których statki są uprawnione do połowów beryksowatych w obszarze objętym Konwencją SEAFO, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2009 r. przedstawią Komisji i Sekretariatowi SEAFO szczegółowe dane dotyczące połowów i nakładu połowowego.

Artykuł 81

Przepisy szczególne dotyczące gardłosza atlantyckiego (*Hoplostethus atlanticus*)

1. Kapitan statku uprawnionego do połowów gardłosza atlantyckiego w obszarze objętym Konwencją SEAFO zgodnie z art. 70 przesyła drogą elektroniczną właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery oraz Sekretariatowi SEAFO raport połowowy określający ilości gardłosza atlantyckiego złowione przez swój statek, w tym operacje połowowe o wyniku zerowym. Raport przesyła się co pięć dni w trakcie rejsu połowowego. Każde państwo członkowskie bezzwłocznie przekazuje te informacje Komisji.

2. Państwa członkowskie, których statki są uprawnione do połowów gardłosza atlantyckiego w obszarze objętym Konwencją SEAFO, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2009 r. przedstawią Komisji i Sekretariatowi SEAFO szczegółowe dane dotyczące połowów i nakładu połowowego.

Artykuł 84
Zgłaszanie ruchów statków i połowów

1. Statki rybackie i badawcze statki rybackie uprawnione do połowów w obszarze objętym Konwencją SEAFO i prowadzące połowy przesyłają raporty w momencie wejścia, raporty połowowe i raporty w momencie wyjścia za pomocą VMS lub innych właściwych środków organom państwa członkowskiego bandery oraz, jeżeli wymaga tego państwo członkowskie bandery, Sekretarzowi Wykonawczemu SEAFO.

2. Raport w momencie wejścia składa się nie wcześniej niż 12 godzin i co najmniej 6 godzin przed każdym wejściem na obszar objęty Konwencją SEAFO i zawiera on datę i godzinę wejścia, pozycję geograficzną statku i ilość ryb na statku w podziale na gatunki (zgodnie z kodami 3 alfa FAO) i według żywej wagi (w kg).

3. Raport połowowy sporządza się w podziale na gatunki (zgodnie z kodami 3 alfa FAO) i według żywej wagi (w kg) z końcem każdego miesiąca kalendarzowego.

4. Raport w momencie wyjścia składa się nie wcześniej niż 12 godzin i co najmniej 6 godzin przed każdym wyjściem z obszaru objętego Konwencją SEAFO. Zawiera on datę i godzinę wyjścia, pozycję geograficzną statku, liczbę dni połowowych i połów w podziale na gatunki (zgodnie z kodami 3 alfa FAO) i według żywej wagi (w kg) dokonany w obszarze objętym Konwencją SEAFO od rozpoczęcia połowów w obszarze objętym Konwencją SEAFO lub od ostatniego raportu połowowego.

Artykuł 85
Obserwacje naukowe i zbieranie informacji pomagających przy ocenie zasobów

1. Każde państwo członkowskie gwarantuje, że na wszystkich statkach rybackich działających w obszarze objętym Konwencją SEAFO i poławiających gatunki objęte Konwencją SEAFO znajdują się wykwalifikowani obserwatorzy naukowi.

2. Każde państwo członkowskie nakłada wymóg przedłożenia przez obserwatorów zebranych informacji dotyczących każdego statku pływającego pod jego banderą w ciągu 30 dni od opuszczenia obszaru objętego Konwencją SEAFO. Dane są przedkładane w formie określonej przez Komitet Naukowo-Badawczy SEAFO. Państwa członkowskie jak najszybciej przekazują Komisji kopię informacji, biorąc pod uwagę konieczność zachowania poufności danych w postaci niezagregowanej. Państwo członkowskie może także przekazać kopię informacji Sekretarzowi Wykonawczemu SEAFO.

3. Informacje, o których mowa w niniejszym artykule zostaną, o ile to możliwe, zebrane i zweryfikowane przez wyznaczonych obserwatorów do dnia 30 czerwca 2009 r.

Artykuł 86

Przypadki stwierdzenia obecności statków krajów niebędących umawiającymi się stronami

1. Statki rybackie pływające pod banderą państwa członkowskiego zgłaszają swojemu państwu członkowskiemu bandery informacje na temat wszelkich działań połowowych prowadzonych w obszarze objętym Konwencją SEAFO przez statki pływające pod banderą kraju niebędącego umawiającą się stroną konwencji. Informacje te zawierają między innymi:

   a) nazwę statku;

   b) numer wpisu do rejestru;

   c) państwo bandery statku;

   d) wszelkie inne istotne informacje dotyczące zaobserwowanego statku.

2. Każde państwo członkowskie jak najszybciej przedkłada Komisji informacje, o których mowa w ust. 1. Komisja przesyła tę informację do wiadomości Sekretarza Wykonawczego SEAFO.

ROZDZIAŁ XI
Przepisy szczególne dotyczące statków wspólnotowych dokonujących połowów w obszarze IOTC

Artykuł 87

Ograniczenie przyłowu ptaków morskich

1. Państwa członkowskie zbierają i przedstawiają IOTC wszelkie dostępne informacje (których kopię przekazują Komisji) dotyczące interakcji z ptakami morskimi, w tym przypadkowych połowów ptaków morskich przez ich statki rybackie.

2. Państwa członkowskie starają się ograniczyć przyłowy ptaków morskich we wszystkich obszarach połowowych, sezonach i rodzajach połowów poprzez stosowanie skutecznych środków ograniczających ryzyko.

3. Statki wspólnotowe prowadzące połowy na południe od 30°S posiadają i stosują liny płoszące ptaki (tyczki i liny płoszące tori) zgodnie z następującymi przepisami technicznymi:

   a) tyczki i liny płoszące tori są zgodne z uzgodnionym modelem tyczek i lin płoszących tori i wytycznymi w sprawie ich stosowania, przyjętymi przez IOTC;

   b) liny płoszące tori stosuje się zawsze przed zanurzeniem sznurów haczykowych w wodzie na południe od 30°S;

c) jeżeli jest to wykonalne, statki stosują drugą tyczkę tori oraz linę płoszącą ptaki w okresach wysokiej liczebności lub aktywności ptaków;

d) statki posiadają zapasowe liny płoszące tori, które są gotowe do natychmiastowego wykorzystania.

4. Statki wspólnotowe stosujące powierzchniowe sznury haczykowe, wykorzystujące podczas połowów włócznika „amerykański system sznurów haczykowych" i wyposażone w wyrzutnik liny, są zwolnione z wymogów ust. 3.

Artykuł 88

Ograniczenia zdolności połowowej statków poławiających tuńczyki tropikalne

1. Maksymalna liczba wspólnotowych statków poławiających tuńczyki tropikalne w obszarze IOTC oraz odpowiadająca im zdolność połowowa wyrażona w pojemności brutto wynoszą:

Państwo członkowskie	Maksymalna liczba statków	Zdolność połowowa (w GT)
Hiszpania	pm	pm
Francja	pm	pm
Włochy	pm	pm

2. Niezależnie od przepisów ust. 1 państwa członkowskie mogą zmienić liczbę statków, zgodnie z rodzajem narzędzi połowowych, pod warunkiem że mogą udowodnić Komisji, że zmiana liczby statków, zgodnie z rodzajem narzędzi połowowych, nie prowadzi do zwiększenia nakładu połowowego w odniesieniu do odnośnych stad ryb.

3. Państwa członkowskie gwarantują, że w przypadku propozycji transferu zdolności do ich floty, statki objęte transferem figurują w rejestrze statków IOTC lub w rejestrze statków innej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa zajmującej się połowami tuńczyka. Nie wolno obejmować transferem statków figurujących w wykazie statków NNN dowolnej regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem.

Artykuł 89

Ograniczenia zdolności połowowej statków poławiających włócznika i tuńczyka białego

1. Maksymalna liczba wspólnotowych statków poławiających włócznika i tuńczyka białego w obszarze IOTC oraz odpowiadająca im zdolność połowowa wyrażona w pojemności brutto wynoszą:

Państwo	Maksymalna liczba statków	Zdolność połowowa (w GT)

członkowskie		
Hiszpania	pm	pm
Francja	pm	pm
Portugalia	pm	pm
Zjednoczone Królestwo	pm	pm

2. Niezależnie od przepisów ust. 1 państwa członkowskie mogą zmienić liczbę swoich statków, zgodnie z rodzajem narzędzi połowowych, pod warunkiem że mogą udowodnić Komisji, że zmiana liczby statków, zgodnie z rodzajem narzędzi połowowych, nie prowadzi do zwiększenia nakładu połowowego w odniesieniu do odnośnych stad ryb.

3. Państwa członkowskie gwarantują, że w przypadku propozycji transferu zdolności do ich floty, statki objęte transferem figurują w rejestrze statków IOTC lub w rejestrze statków innej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa zajmującej się połowami tuńczyka. Nie wolno obejmować transferem statków figurujących w wykazie statków NNN dowolnej regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem.

ROZDZIAŁ XII
Przepisy szczególne dotyczące statków wspólnotowych dokonujących połowów w obszarze SPFO

Artykuł 90

Połowy gatunków pelagicznych – ograniczenia zdolności połowowej

1. Maksymalna liczba wspólnotowych statków prowadzących połowy gatunków pelagicznych w 2009 r. nie przekracza pm8 statków, a odpowiadająca im zdolność połowowa nie przekracza pm GT całkowitego poziomu GT.

Maksymalna liczba wspólnotowych statków jest rozdzielona między państwa członkowskie w następujący sposób:

Państwo członkowskie	Maksymalna liczba statków
Niemcy	pm
Łotwa	pm
Litwa	pm
Niderlandy	pm
Polska	pm

2. Państwa członkowskie przedkładają tymczasowej naukowo-badawczej grupie roboczej SPFO wszelkie oceny i badania dotyczące stanu zasobów w odniesieniu do stad pelagicznych w obszarze SPFO i propagują czynne uczestnictwo swoich ekspertów naukowych w pracach naukowo-badawczych tej organizacji dotyczących gatunków pelagicznych.

3. Państwa członkowskie w jak największym stopniu zapewniają właściwy poziom obecności obserwatorów na statkach rybackich pływających pod ich banderą w celu obserwacji połowów gatunków pelagicznych na Południowym Pacyfiku i zebrania odpowiednich informacji naukowych.

Artykuł 91
Połowy denne

1. Państwa członkowskie ograniczają nakład połowowy lub połowy w odniesieniu do połowów dennych w obszarze SPFO do średnich rocznych poziomów w okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. pod względem liczby statków rybackich i innych parametrów, które odzwierciedlają poziom połowów, nakład połowowy i zdolność połowową.

2. Państwa członkowskie nie rozszerzają dennej działalności połowowej na nowe rejony obszaru SPFO, gdzie nie prowadzi się obecnie tego rodzaju połowów.

3. Statki wspólnotowe wstrzymują denną działalność połowową w granicach pięciu mil morskich od dowolnego miejsca w obszarze SPFO, na którym w trakcie operacji połowowej napotkano dowody świadczące o występowaniu wrażliwych ekosystemów morskich. Statki wspólnotowe zgłaszają przypadki napotkania wrażliwych ekosystemów, w tym ich położenie oraz rodzaj, organom swojego państwa bandery, Komisji oraz Tymczasowego Sekretariatu SPFO, tak aby umożliwić przyjęcie odpowiednich środków w odniesieniu do przedmiotowych miejsc.

4. Państwa członkowskie wyznaczają obserwatorów na każdy statek pływający pod ich banderą i podejmujący lub zamierzający podjąć połowy włokami dennymi w obszarze SPFO oraz zapewniają właściwy poziom obecności obserwatorów na statkach rybackich pływających pod ich banderą i podejmujących inne rodzaje dennej działalności połowowej w obszarze SPFO.

Artykuł 92
Zbieranie i udostępnianie danych

Państwa członkowskie zbierają, weryfikują i przedstawiają dane zgodnie z procedurami zawartymi w normach SPFO dotyczących zbierania, zgłaszania, weryfikacji i wymiany danych.

ROZDZIAŁ XIII
Przepisy szczególne dotyczące statków wspólnotowych dokonujących połowów w obszarze WCPFC

Artykuł 93
Ograniczenia nakładu połowowego

Państwa członkowskie gwarantują, że całkowity nakład połowowy dla tuńczyka żółtopłetwego, opastuna, tuńczyka bonito i tuńczyka białego z południowego Pacyfiku w obszarze WCPFC jest ograniczony do nakładu połowowego ustanowionego w umowach o partnerstwie w sprawie połowów zawartych między Wspólnotą a państwami przybrzeżnymi tego regionu.

Artykuł 94
Plany zarządzania dotyczące stosowania urządzeń FAD

1. Państwa członkowskie, których statki rybackie są uprawnione do połowów w obszarze WCPFC, opracowują plany zarządzania dotyczące stosowania kotwiczonych lub dryfujących FAD. Wspomniane plany zarządzania obejmują strategie mające na celu ograniczenie interakcji z młodymi osobnikami z gatunku tuńczyka żółtopłetwego i opastuna.

2. Plany zarządzania, o których mowa w ust. 1, są przedkładane Komisji najpóźniej do dnia 15 października 2009 r. Komisja dokona kompilacji wspomnianych planów zarządzania i przedstawi Sekretariatowi WCPFC wspólnotowy plan zarządzania nie później niż dnia 31 grudnia 2009 r.

Artykuł 95
Maksymalna liczba statków poławiających włócznika

Liczba statków wspólnotowych dokonujących połowów włócznika na obszarach na południe od 20°S w obszarze WCPFC nie przekracza 14 statków. Udział Wspólnoty ogranicza się do statków pływających pod banderą Hiszpanii.

[ROZDZIAŁ XIV
Przepisy szczególne dotyczące statków wspólnotowych dokonujących połowów w obszarze ICCAT

Artykuł 96
Ograniczenie przyłowu ptaków morskich

1. Państwa członkowskie gromadzą wszelkie dostępne informacje dotyczące interakcji z ptakami morskimi, w tym przypadkowe połowy dokonywane przez statki rybackie i przekazują te dane Sekretariatowi ICCAT i Komisji.

2. Państwa członkowskie starają się ograniczyć przyłowy ptaków morskich we wszystkich obszarach połowowych, sezonach i rodzajach połowów poprzez stosowanie skutecznych środków ograniczających ryzyko.

3. Statki wspólnotowe prowadzące połowy na południe od 20°S posiadają i stosują liny płoszące ptaki (tyczki i liny płoszące tori) zgodnie z następującymi przepisami technicznymi:

   a) Tyczki płoszące tori spełniają warunki projektowania tyczek i są mocowane zgodnie z wytycznymi przyjętymi przez ICCAT;

   b) liny płoszące tori stosuje się zawsze przed zanurzeniem sznurów haczykowych w wodzie na południe od 20°S;

   c) jeżeli jest to wykonalne, statki stosują drugą tyczkę tori oraz linę płoszącą ptaki w okresach wysokiej liczebności lub aktywności ptaków;

   d) statki posiadają zapasowe liny płoszące tori, które są gotowe do natychmiastowego wykorzystania.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 wspólnotowe taklowce poławiające włócznika mogą stosować sznury haczykowe z materiału monofilamentowego pod warunkiem, że:

   a) wystawiają sznury haczykowe w okresie pomiędzy zmierzchem/świtem nawigacyjnym określonym dla danej pozycji geograficznej zgodnie z podręcznikiem nawigacyjnym;

   b) używają ciężarka o minimalnej wadze 60 g umieszczonego nie dalej niż 3 m od haka, tak by osiągnąć maksymalny poziom zanurzenia.

Artykuł 97

Ustanowienie zamkniętego obszaru/sezonu dla połowów włócznika w Morzu Śródziemnym

W celu ochrony włócznika, w szczególności osobników niewielkich rozmiarów, połowy włócznika w Morzu Śródziemnym są zakazane od dnia 15 października do dnia 15 listopada 2009 r.

Artykuł 98

Rekiny

Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki by zmniejszyć śmiertelność połowową podczas połowów ostronosa.

Artykuł 99

Maksymalna liczba statków poławiających tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku

1. Maksymalna liczba wspólnotowych kliprów tuńczykowych oraz statków do połowu wędami holowanymi, upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości minimalnej 8 kg lub 75 cm we wschodnim Atlantyku oraz rozdział takiej maksymalnej liczby między państwa członkowskie są następujące:

Hiszpania	pm
Francja	pm
WE	pm

2. Maksymalna liczba wspólnotowych trawlerów do połowów pelagicznych upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości minimalnej 8 kg lub 75 cm jako przyłowu we wschodnim Atlantyku oraz rozdział takiej maksymalnej liczby między państwa członkowskie są następujące:

Francja	pm
WE	pm

Artykuł 100

Limity połowowe dla tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku

1. W ramach limitów połowowych określonych w załączniku ID limit połowowy dla tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości pomiędzy 8 kg lub 75 cm a 30 kg lub 115 cm dla upoważnionych statków wspólnotowych, o których mowa w art. 99, oraz rozdział takiego limitu połowowego między państwa członkowskie są następujące (w tonach):

Hiszpania	pm(*)
Francja	pm
WE	pm

(*) W tym maksymalnie pm ton przyłowu dla statków do połowu wędami holowanymi.

2. W ramach limitów połowowych określonych w ust. 1 limit połowowy dla tuńczyka błękitnopłetwego o długości co najmniej 70 cm dla upoważnionych kliprów tuńczykowych o długości całkowitej mniejszej niż 17 m zaliczających się do statków wspólnotowych, o których mowa w art. 99, oraz rozdział takiego limitu połowowego między państwa członkowskie są następujące (w tonach):

Francja	pm (**)
WE	pm (**)

(**) Komisja może zmienić tę ilość maksymalnie do pm ton.

Artykuł 101

Limity połowowe dla tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku, mające zastosowanie do wspólnotowych połowów przybrzeżnych

W ramach limitów połowowych określonych w załączniku ID limit połowowy dla tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości pomiędzy 8 kg a 30 kg dotyczący wspólnotowych połowów przybrzeżnych świeżych ryb we wschodnim Atlantyku oraz rozdział takiego limitu połowowego między państwa członkowskie są następujące (w tonach):

Hiszpania	pm
Francja	pm
WE	pm

ROZDZIAŁ XV
Nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy

Artykuł 102

Północny Atlantyk

Statki prowadzące nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy na Północnym Atlantyku podlegają środkom określonym w załączniku XV.

ROZDZIAŁ XVI
Przepisy szczególne dla statków wspólnotowych w obszarach pełnomorskich Morza Beringa

Artykuł 103
Zakaz połowów w obszarach pełnomorskich Morza Beringa

Zakazuje się połowów mintaja w obszarach pełnomorskich Morza Beringa.

ROZDZIAŁ XVII
Przepisy końcowe

Artykuł 104
Przekazywanie danych

Państwa członkowskie przesyłając Komisji, zgodnie z art. 15 ust. 1 i art. 18 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, dane odnoszące się do wyładunków ilości złowionych stad, stosują kody stad wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 105
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

W przypadku gdy TAC obszaru CCAMLR są ustanowione dla okresów rozpoczynających się przed dniem 1 stycznia 2009 r., art. 54 stosuje się ze skutkiem od daty rozpoczęcia odpowiednich okresów stosowania TAC.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący